Руске Дружтво Сиверней Америки

Г Л А С Н Ї К

Rusyn Association Of North America

Рок VI Число 3 (16) Киченер, ОН, Канада Децембер 2001

НА CHRISTIE ОЗЕРУ ПРИ ХАМИЛТОНУ ОТРИМАНИ РУСКИ ПИКНИК У ОНТАРИЮ

XVII ЛЄТНЇ СХОД РУСНАЦОХ З ОНТАРИЯ

Остатнього дня юния, пред самим Дньом Канади (1 юлийом) на Кристи озеру при Хамилтону зишли ше велї руски фамилиї и їх приятелє з тей часци Онтария, а мали зме и госцох зоз Америки, зоз Кливленду. Бул то дзень котри у року резервовани за стретанє, опущованє, розгварку, за шпиванку и шалу, за уживанє у природи и за друженє... Понеже хвиля у велькей мири потримала, можеме повесц же условия за найвекши руски сход у Канади, котри орґанизує Руске Дружтво Сиверней Америки, були задоволююци.

Всоботу од додня рана на подручу Мек Кой павильона на Кристи озеру було барз роботно. **Янко Рац** и **Янко Гербут**, зоз младима помоцнїками **Андрейом Рацом** и **Иваном Гербутом** вредно робели же би штверо прашатка на час були порихтани на тацнох. И удало ше им шицко посцигнуц так же присутни, їх коло 110, уж после годзини почали по системи самопослужованя полнїц свойо танєри и уживац у смачней печеней прашецини. Приповедало ше, госцело, смаковало ше зоз "билу" або рижнима "офарбенима" напоями, на шор пришли и фляши з винком и пивом "так да нїхто нє видзи". Над подручом дзе ше отримовал пикник под час полудзенку зоз звучнїкох нєпреривно одгуковали руски шпиванки. У складзе з добру традицию, спомнєме и з тей нагоди же прашатка даровали **Дарина Колєсар** зоз Хамилтону, фамилиї **Колєсар** и **Сабадош** зоз Киченеру, фамиля **Шимко** зоз Симка. Була то красна дїя и конкретна помоц дародавцох РДСА на чим им УО Дружтва виказал подзековносц.

Учашнїки пикника того року шедзели компактнєйше так же после полудзенку почало друженє, приповедки, фотоґрафованя, кратши преходзки коло озера... Дзеци ше нашли на фодбалских теренох, та у дзецинским парку. Забавни бависка за дзеци и младеж, нажаль, прешли без обачлївшей учасци старших и навияня, пре нагле погоршанє хвилї. У тим периодзе почало над лєсом прейґ озера гирмотанє, блїсканє и прешвечени зме були же придзе вельки диждж та ше векшина понагляла

Дует Вереш-Чапко розвешелєл цали пикник

скриц под кров. А воно прешло зоз пар капками, на щесце. Благи витрик и досц оптимална температура оможлївйовали же би друженя и активносци на пикнику були досц интензивни до скоро самого вечара. Даєдни одходзели, досц младих и приходзело до нащиви своїм. У медзичаше була поставена и огласна табла зоз даскелїма информациями як и з комплетним списком членства РДСА та ше велї интересовали за податки, преверйовали, опатрали и преписовали себе телефонски числа познатих у цалей Канади и УСА.

Под час пикника призберовани пенєжни средства котри послужа як помоц за друкованє книжки **"Моногрaфия о подобовей творчосци югославянских Руснацох".**

Там дзешка после пол седмей, нараз, почал нагли лєтнї диждж. Збегли ше под кров павильона и старши и младши а тото вихасновали **Владо Вереш** (гармуника) и найновши приселєнєц **Юлин Чапко** (гитара) же би заграли и зашпивали "за каждого дацо". Приємна, опущена атмосфера потирвала аж до после 9 годзин вечар, у шпиванки, танцу, у приємним друженяю та у таким розположеню цалком забути и, вериме, пребачени пар орґанизацийни гришки. Бомбонєри и вино, цо остало як награди пре нєотримани бависка, подзелєни присутним за засладзованє и "подмасцованє гласох" шпивачох коло гудацох.

И остатня векша ґрупа присутних ше, там коло пол дзешатей вечар, попаковала и рушела спрам Хамилтону, Торонта, Киченеру, Брантфорду и других околних варошох. У парку уж нє було нїкого.

Г. Колєсар

НАЙМЛАДШИ, А З АМЕРИКИ

После пар рокох павзи, на пикнику зме моги привитац и милих нам госцох, фамилию Сопкових зоз Кливленду. **Йовґен Сопка** зоз супругу **Ларису**, Керестурци по походзеню, припутовали ище пияток зоз своїма дзивочками **Данієла** 1,5 рок и **Татияна** 2,5 рока на друженє до приятелскей фамилиї Юлина и Люпки Чапко. Данієла и Татияна були наймладши и найсимпатичнєйши учашнїци пикника. З ошмихами на лїцох ходзели доокола, упознавали присутних, шедзели на рукох родичох, а аж после 8 вечар Данієлку почало владац та ше притулєла ґу мами Лариси.

Сопково були задовольни зоз друженьом, зоз таким вельким числом познатих и гваря же им нє жаль же муша 78 годзини гонїц авто же би сцигли до Киченеру. У Кливленду нє маю таки широки круг познатих и гваря же идуцих рокох буду, голєм на пикнику, порядни госци, а обецали же заволаю ище даскелїх Руснацох, свойо родзини и приятельх, котри жию у тей часци УСА.

ШТВАРТИ ПИКНИК РУСНАЦОХ ЗОЗ АЛБЕРТИ И САСКАЧЕВАНУ

УБУДУЦЕ, СХОДИ У САСКАТУНУ

- **Штварти заєднїцки пикник Руснацох з двох канадских провинцийох отримани 11 и 12 авґуста у Парку "Св. Володимира" при Саскатуну.**

Кед ше пред даскелїма роками бешедовало о тим же як позберац Руснацох у тей часци Канади и на яки одгук идея о заєднїцким пикнику наидзе при самих людзох, анї подумац ше нє могло же то будзе праве тото цо нам ту наисце потребне. Уж перши пикник у Едмонтону тото потвердзел, а шлїдуюци у Нортбатлефорду, та вец знова у Едмонтону и тогорочни у Саскатуну до конца утвердзели задумку о заєднїцких сходох наших виселєнцох.

Гоч члени даєдних фамилийох, пре оправдани причини, нє могли буц присутни на дводньовим авґустовским друженю, на пикнику ше позберали понад 50 особи зоз Едмонтону, Йорктону,

Канори, Нортбатлефорду и Саскатуну. Пикник отворел и шицких присутних у мено Орґанизацийного одбору привитал о **Янко Колошняї** котри ту, медзи иншим, винєсол и идею же би ше заєднїцки пикники, надалєй, отримовали каждого року праве у тим прекрасним парку.

А чом би нє!? – був перши коментар з боку присутних, ша парк "Св. Володимира" ма наисце шицко цо нам потребне за таки сходи: прекрасну древену церквочку, базен за купанє, кабини за спанє, вельку кухню, туши за купанє, спортски терени… Заш лєм, порадзене же би ше о тей идеї, на своєй окремней схадзки, порадзели Едмонтонци, односно же би свойо думанє поведли и тоти котри нє були присутни на тим пикнику.

А сам пикник був насправди, за паметанє! Була красна, цепла хвиля и учашнїки пикника тот сход максимално вихасновали. У красним природним окруженю, през спортски змаганя, купанє, шпиванку коло лаґерского огня, смачного

роштиля и ище смачнєйшого паприґашу зоз котлїка, дводньове стретнуце наисце барз швидко прелєцело.

Коруна того стретнуца була Служба Божа у прекрасней грекокатолїцкей церквочки Парку "Св. Володимира", котру заєднїцки служели: о **др митр. Владимир Мудри**, о. **Янко Колошняї** и о. **Йоаким Рац**, а з прекрасним шпиваньом шицких присутних, провадзел их **Владимир Рац**.

И идуцого року заєднїцки пикник у Саскатуну

На своїм окремним сходу у "Рандел Парку" у Едмонтону, винєшена идея и предкладанє зоз 4-того заєнїцкого пикнику, розпатрена є з боку шицких присутних и велька векшина потримала тот предлог, так же ше и наступни пияти по шоре заєднїцки пикник Руснацох з двох провинцийох (Алберти и Саскачевану) отрима и идуцого року на истим месце – у Парку "Св. Володимира" при Саскатуну. Точни датум пикника одредза домашнї, а намаганє шицких же би тоти нашо стретнуца вошли до стаємного Плана и програми того парку, за авґустовски лонґвикенд. ***В. Рац***

IX РУСКИ ЄШЕНЬСКИ ПИКНИК

СЕПТЕМБЕРСКИ СХОД ВИСЕЛЄНЦОХ

У красним амбиєнту парку коло озера Питок у Вудстоку зишли ше 1 септембра коло 25 фамилиї з тей часци Онтария на уж, насправди, традицийни Єшеньски руски пикник . Був то дзевяти по шоре єшеньски пикник а коло 70 присутни особи потвердзую же и на тот сход наших виселєнцох дзечнє приходза, зажадани одпочивку у природи. Прекрасни перши дзень септембра мешаца у подполносци оможлївел же би ше уживало у шицким цо таке вельке дружтво орґанизує.

Того року шицки учашнїки були почасцени з боку **Йозефини и Михайла Будинскових** з Киченеру зоз смачним рибовим паприґашом. Будинсково, з помоцу їх шовґра Дюри Раца, у трох котлїкох пририхтали смачни паприґаш котри був готови праве кед ше, коло 2 годзин, апетити уж досц озбильно розробели зоз койдзеякима “водичками”. Розуми ше, єдна часц учашнїкох пикника пририхтовала и рижни вариянти роштилю жадаюци, попри рибового паприґашу, ище даяке дополнєнє на богатим послуженю.

После полудзенку два тими одмерали моци у фодбалским змаганю. Бавело ше оштро а резултат був нєодлучни. Друга ґрупа учашнїкох пикника вибрала циґонї як предлуженє пополадньовей активносци. Даскелї верзирани риболовци направели прави поколь медзи терпешами у озеру Питок. Лапало ше риби до остатнєй хлїсти, до самого змерку…

Найвекша часц учашнїкох ше дружела, приповедало ше, привитало ше госцох зоз старого краю ту нам у нащиви були Рац Натала и бачи Надь, обидвойо з Руского Керестура. Вельо того було овиковичене и з фотоапаратами за памятку на тот руски сход.

Пред самим змерком був розпалєни огєнь коло котрого єдна часц учашнїкох пошедала а тоти цо уж вигладнєли порихтали рожнї и пекли сланїни над жирячку. Медзитим, там коло пол дзевятей службенїца парку була повесц же зоз змерком треба напущиц парк понеже нє предвидзене пребуванє нащивительох у ноцних годзинох у тей часци парку. Так лаґерски огень був загашени и учашнїки IX руского єшеньского пикника пошли до своїх домох.

Г.Колєсар

НА ЗНАНЄ ЧЛЕНСТВУ РДСА!

Рочна схадзка нашого Дружтва отрима ше **внєдзелю 20 януара 2002** року **на 10 г**. Сход будзе у просторийох компанії **Рапид Ґир у Киченеру**. Поволуєме Вас же бисце вжали учасц у роботи рочней схадзки а тих цо нє у можлівосци же би, евентуално, доручели свойо писани думаня вязани за точки дньового шору або за даяки нови предлоги и идеї у вязи роботи РДСА.

Предлог Дньового шору за рочну схадзку би був таки:

1. Звит о роботи Дружтва (дец. 2000 – дец. 2001)
2. Финансийни звит Дружтва за исти период
3. Звит Надпатраюцого одбору
4. План роботи РДСА у 2002 року
5. Дискусия о звитох и плану роботи
6. Прилапйованє звитох и Плана роботи
7. Рижне

А предлог Плана роботи би був таки

ПЛАН РОБОТИ Дружтва у 2002 року

А) IX Руски бал у Канади, фебруар 2002 року
Б) XVIII Лєтнї пикник
В) X Єшеньски пикник
Г) Служби Божи у Киченеру, мешачнє
Ґ) Забавнорекреативни активносци на пикниках
Д) Культурнотрадициййни активносци
Е) Видаванє Гласнїка и емитованє програми Руского Радия РДСА на интернету
Ж) Други активносци

Управни Одбор РДСА

ОТРИМАНИ VI ШВЕТОВИ КОНҐРЕС РУСНАЦОХ

ПРИСУТНА И АМЕРИЦКА ДЕЛЕҐАЦИЯ

VI Шветови конґрес Руснацох отримани у Праги, Чешка, од 26 по 28 октобер. У составе пейцчленей делеґациї зоз Америки був и предсидатель РДСА **Юлиян Сабадош**. Окрем нього, ту були ище др **Павле Р. Маґочи, Ричард Кастер, Сузан Михаласки** и **В. Крушко**.

Шветова рада вибрала нового предсидателя Шветового конґресу. То **Александер Зозуляк** зоз Словацкей котри, вєдно зоз М. Алмашо (Україна) и А. Пилатову (Ческа), нови члени Шветовей Ради. До конца рока мадярска и югославянска делеґация виберу своїх представнїкох у тим целу. Делеґати П.Р. Маґочи (Америка) и А. Копча (Польска) остали и надалєй члени Шветовей ради.

На тим конґресу вибрана и иницияйтивна ґрупа спомедзи младих людзох котри жадаю орґанизовац Шветови форум Рускей младежи котри би був отримани вєдно зоз VII Шветовим конґресом Руснацох котри ше ма отримац у Прешове у Словацкей 2003 року.

Члени американскей делеґациї

ДУХОВНИ ЖИВОТ

СЛУЖБИ ЧИ НЄ?

Верим же ше векшина котри тото читаю, здогадую нащиви нашого владики Кир **Славомира Микловша** Канади и друженя вирнїкох зоз нїм у Киченеру у маю мешацу того року. Най надпомнєм, порадзене же би зме требали пестовац Служби Божи у Киченеру, дзе жиє вельке число Руснацох, голєм раз мешачно.

Управни одбор РДСА у преширеним составе розправял тото питанє и принєсол заключенє же би ше почало зоз отримованьом Службох у септембру, та по Крачун, а далєй ше увидзи яки нам буду потреби. Кед зме тото пренєсли парохови у Українскей Католїцкей церкви у Киченеру, їх Церковни одбор глєдал од нас ренту за кажду отриману Службу. Порадзене же будземе плациц $50.00 од єдного хаснованя церковних просторийох з тим же сами мушиме обезпечиц паноцови ризи як и шицок потрошни материял як цо чаша, вино и проскурка за причасц, тамян за кадзенє, миро за мированє и друге. Бешедовали зме и зоз нашим паноцом Томком Павол зоз Торонта котри виражел жаданє помогнуц нам у розвою духовного живота у Киченеру.

Отримани три Служби Божи котри служел оцец Томко. 30 септембра були присутни 33 вирнїки (12 фамелиї), 28 октобра було 26 вирнїкох (8 фамелиї) а 25 новембра було 15 особи (4 фамелиї). Нащива од Служби по Службу опадала та ше з правом може поставиц питанє чи нам мешачни Служби треба чи нє? Кед же вериме до духовних потребох єдного числа Руснацох котри маю жаданє и дзеку присуствовац мешачним Службом, вец би нє требала постояц нїяка дилема. Кажди початок чежки, та отримованє Службох треба предлужиц и

надалєй раз мешачно у надії же нащива будзе голєм на тим уровню як по тераз и же ше у будучносци и звекша.

Апелуєме на шицких Руснацох зоз Киченеру и околини же би ше у складзе зоз їх потребами и традицию орґанизовали убудуце и указали же Руснакови вира нє цудза и нє обтерхованє алє насушна потреба и глїбока традиция котрей ше нїґда нє треба одрекац. Вира нам може вельо помогнуц у часох кед зме обтерховани, вистати и нєрозумни за фамелию, за себе, за приятельох. Може нам помогнуц найсц праву драгу, праве ришенє за проблеми котри пред нами. Нє забудзме на ню!

Розпорядок Службох за першу половку 2002 рока:

27 януар
24 фебруар
31 марец Велька Ноц
28 април
26 май

Шицки Служби Божи починаю **на 3 годзин пополадню**. Послужбово друженя рихтаме!

Окремну поволанку посиламе шицким Руснацом и їх приятельом зоз Киченеру и околини за **Крачунску Службу Божу котра планована за перши дзень Крачуна, вовторок 25 децембер.** Служба ше отрима на 3 годзин пополадню у Українскей Католїцкей церкви, 131 Victoria St. Kitchener, а будзе ю служиц оцец Томко Павол з Торонта. Уж прешол скоро цали рок як зме нє зашпивали нашо красни крачунски писнї! Порихтайме дарунки за шпивачох котрих очекуємє а порихтайме и себе за тото найвекше християнске швето – швето народзеня Исуса Христа!

ХРИСТОС РАЖДАЄТСЯ – СЛАВИТЕ ЄГО!

IN MEMORIAM

АНА МАЛАЦКО

Нина Ганя (1901 – 2001)

Ана Малацко народзена 27 марца 1901 року у Рускайовей фамелиї у Руским Керестуре. Уж на 17 роки (1918) одала ше за Миколу Малацка колєсара тиж зоз Руского Керестура. Мали двойо дзеци. Дзивка Амалка ше народзела 1920 а син Яков 1922 року. Кед майстор Микола 1927 року надумал пойсц до Канади, за нину Ганю настали нє лєгки днї. Чежко робела на полю же би претримала дзеци и стару мацер. Гоч помоц и покус сциговала з Канади нє було лєгко вивесц на драгу дзеци.Дзивка ше одала, син оженєл а Бачи Микола и далєй робел у Канади.

Конєчно концом 1952 року нина Ганя ше селї до Канади вєдно зоз дзивку и сином и їх фамелиями.У Хамилтону теди за ню настава мирнєйши и лєпши живот. И так то потирвало скоро 50 роки. Кед остала без супруга, жила сама покля могла. А вец, остатнї роки пошла до дому за пензионерох. Там и преславела, вєдно зоз свою фамелию, свой 100 родзени дзень. И нажаль, нє так длуго по тим, 17 октобра 2001 року, нина Ганя умарла. Умарла мирно и спокойно, так як и жила другу половку свойого живота, ту у Канади.

† Вичная єй памят! †

Ожалосцени дзивка Амала зоз фамелию, син Яков зоз фамелию и друга родзина

IN MEMORIAM

ЛЕВОНА МАЛАЦКО

(1926 – 2001)

Левона Малацко ше народзела 3 авґуста 1926 року у Руским Керестуре як младша дзивка у Биркашовей фамелиї. Родичи були парасти та обидва дзивки од раней младосци пратали до роботи. Як двацецрочна дзивка одала ше за Якова Малацка. Млада пара почала ґаздовац алє нє було лєгко бо парастки живот чежки. 1948 ше им народзела дзивка Левонка а початком 1952 дзивка Амалка. Даґдзе у тот час бачика Якова оцец, Микола Малацко, нагваря фамелию же би пришли жиц до Канади, дзе вон уж длугши час жиє. И вони ше одлучую на далєку драгу. Уж концом 1952 су у Хамилтону, Онтарио.

У новим штредку обидвойо ше лапали до роботи бо пенєжи требало. Андя Левона пременєла даскельо нє лєгки роботи. А кед бачи Яков уж добре зарабял, охабела роботу та була вецей з дзивчатми. О єден час вони ше поодавали, вец пришли унуки та

живот ишол своїм цеком. Нажаль, остатнї роки андя Левона хоровала а ґу концу спадла до посцелї и 22 новембра 2001 року умарла у шпиталю у Хамилтону.

† Вичная єй памят! †

Вично ю буду паметац супруг Яков, дзивка Левонка зоз фамелию, дзивка Амалка зоз фамелию як и друга родзина

IN MEMORIAM

МИХАЕЛ ХРОМИШ

(1920-2001)

У шпиталю у Таксону, Аризона, 24 октобра 2001 умар **Михаел Хромиш**. Умар Руснак, Американєц, котри цали свой живот (народзени є 1920 року у Хиксвилу, Охайо) пошвецел очуваню свойого руского язика и обновйованю вязох зоз свою родзину у Коцуре, котри був горди на свойо руски коренї и же є вирни своєй Грекокатолїцкей церкви.

Михаел зоз свою мацеру (умарла 1980 року) цали живот бешедовал лєм по руски. Народзени є на фарми и у шерцу остал фармер без огляду же робел цалком иншаку роботу цалого живота. Як млади леґинь був у войску у чежких часох, од 1943 по 1945 рок, под час Другей шветовей войни. Єден рок був у Анґлиї дзе вжал учасц у акцийох здружених инвазийних моцох у Французкей, на Нормандию (познати D-day). Був у сигналним корпусу и найвецей часу препровадзел у Шербуру.

После войни закончел школу за рахунководительох и робел у компаниї Форд вецей як 32 роки, по пензию. У пензиї жил у своєй хижи у Делтони, Флорида.

Михаел був член Националного здруженя рахунководительох, був национални директор тей асоциациї 1977-1978 року, и подпредсидатель 1979-80.

Путовал по цалей Америки, зоз супругу Терезу був на Гавайох, у Мексику, у Ґватемали, путовал на ладї по Карибох алє – нїґда нє був у Европи, нє нащивел свой Коцур з котрого му по походзеню родичи – оцец Михаил Хромиш и мац Тина родз. Макаї.

У медзичаше сцигла нам вистка же 17 новембра, нєполни мешац познєйше, умар и Михаелов старши брат **Петро Хромиш** котри жил у околини Феникса.

У глїбоким смутку Михаела на вичну драгу випровадзели **його супруга Тереза з котру пожил 53 роки у малженстве и їх седмеро дзеци: Кристина Роустерн, Барбара Виґиано, Анита, Даяна, Мишел и Джемс Хромиш и Лора Ґордон зоз фамилиями. Михаел мал 10 унуки и три праунуки.**

† Вичная им памят! †

НОВИ ПРИЯТЕЛЄ МЕДЗИ НАМИ

МАКАЙОВО У КИЧЕНЕРУ

На початку октобра того року до Киченеру сцигли **Макаї Юлиян и Славка** зоз дзивчатками **Емилию** (15) и **Теодору** (9). Макайово по походзеню Керестурци. Перши днї препровадзели у фамилиї Гербутових а потим ше пресе-лєли до окремного квартелю. Телефон за контакти (519) xxxxxxxx.

КЕЛЬО НАС ЄСТ?

Вше частейше ше надрильовало питанє же кельо нас то єст, вообще, ту на просторох сиверноамерицкого континен-та, точнєйше, у Америки и Канади. Податки о тим були досц нєушорени, ме-дзитим, у остатнїм периодзе на ажурова-ню тей файти статистики досц зробене так же нам голєм приблїжни числа Руснацох у тим швеце познати.

Спрам, значи, ище вше нє до конца прецизних податкох, можеме повесц же нас єст у тей хвильки на 173 адресох на котри ше посила “Гласнїк”. У Канади єст ровно 140 адреси а у УСА 33 адреси на котрих жию Руснаци – члени РДСА. Значи, Канада “ноши шнур” т є до нєй од давна уселєнци Руснаци з Войводини лєгчейше доходзели як до Америки.

На тих 173 адресох єст 277 старши, полнолїтни особи и 124 дзеци. Шицкого нас єст, у тей евиденциї, 401 особа цо, мушице припознац, анї нє таке мале число. Ище кед бизме були зложни як цо зме нє – дзе би нам був конєц!?!

Од 1996 року по нєшка умарли 11 особи котри були члени нашей рускей заєднїци.

Тоту евиденцию односно список Руснацох у Канади и у УСА (презвско и мено и место пребуваня, нїч вецей) можеце найсц и на интернету кед пойдзеце на веб сайт РДСА.

Преверце, поровнайце и кед же знаце ище за дакого модлїме вас же бисце нам явели голєм основни податки о тих цо ище нє евидентовани у нашей Матичней кнїжки. Бо, знац голєм основни податки о нас, точни адреси и телефони, то значи буц у можлївосци и помогнуц кед би затребало. Кажда информация и совит можу буц барз значни у тим швеце.

КОНЦОМ РОКА ШЕ ЗВОДЗА РАХУНКИ

НА ПАПЕРУ НАС ЄСТ, ПРАВДА…

… алє кед слово о подмирйованю обовязки як члена Руского Дружтва Сиверней Америки, теди нас, боме нєт. Наш касир нам доручел остатнї звит о тим, пред самим заключеньом “Гласнїка”, и зоз звиту дознаваме же членарину (пол суми або цалу) Дружтву потераз уплацели лєм 7 (и зоз словами: седем) фамилиї. Дзекуєме тим цо похопюю же Дружтво робиц нє може кед нє ма у каси и у резерви, а надпоминаме вельо векшей часци членства же би тоту обовязку по рочну схадзку сполнєли.

И одлука Управного одбору Дружтва же би ше за трошки “Гласнїка” плацело 10 канадски долари або 7 американски долари (кед же “Гласнїк” доставаце), нє випочитована. Ридки тоти цо уплацели, як предплатнїки, за “Гласнїк”. Любя почитац, гваря, тот наш билтен алє кед треба заплациц за реални трошки…вец нас нєт. А кед уплацице за “Гласнїк”, вец вам тельо менєй остава плациц членарину (трошки за виробок “Гласнїка” ураховани до членарини Дружтва).

Прекрасни приклад сполньованя тей обовязки нам сцигнул зоз Алберти, з Едмонтону. Нашо читаче, Руснаци, позберали $250 од того $140 як предплату А $110 ЯК ДАРУНОК за “Гласнїк”, як подпора нашому билтену. Дзекуєме им барз крашнє на довирию и дарункох! Числени члени РДСА зоз Онтария би ше над тим могли задумац.

КРАСНИ ВИСТИ

НАЙМЛАДШИ ЧЛЕН РУСКЕЙ ЗАЄДНЇЦИ У ЕДМОНТОНУ

ҐОВЛЯ ПРИНЄСЛА БРАЦИКА АНДРЕЙКА

Найвекше число Руснацох у Канади жиє у провинциї Онтарио. Отамаль, путуюци на заход до Алберти, треба прейсц ище полни 3600 км. Без огляду на оддалєносци, и у тим краю ше населюю Руснаци.

Так у септембре 1992 року до Едмонтону пришла фамилия **Ковачових** зоз Дюрдьова – Звонко Ковач, його супруга Ана и теди 14-рочна Блаженка. Їх син, тиж **Звонко**, як полнолїтни, пришол до Канади у фебруаре 1993 року. Истого року, у децембре, вон припровадзел заручнїцу **Таню** Бойчук зоз Жаблю. Нєодлуга ступели до малженского живота а першу принову мали у авґусту 1997 року кед ше им народзела дзивочка **Бенитка**.

Того року, 3 септембра 2001, “ґовля през комин спущела” до обисца младих Ковачових ище єдну принову. Народзел ше им син **Андрейко**.

Окремну радосц дожили дїдо Звоне и баба Ана алє тоту радосц цалей фамилиї Ковач дзелї и їх родзина як и шицки Руснаци у Едмонтнону. З наймладшима членми ше природно звекшує число рускей заєднїци у Алберти односно у Канади.

А. Дудаш

САСКАТУНСКИ ПРИНОВИ

ДВА НОВИ ДЗИВКИ

Нам шицким тутейшим Руснацом на радосц, у Саскатунє ше число нашей 25 членей рускей заєднїци звекшало: у тим року ше народзели два прекрасни дзивочки. Єдней мено Ана, а другей Ана Мария.

Ана ше народзела 16 юния и фамилия **Бесерминьових**, мац **Иринка**, оцец **Здравко**, шестричка **Даря** и брацик **Иван**, тераз звекшана на пецеро. Ана од нїх перша цо народзена у Канади.

Ана Мария Шимкова ше народзела 21 септембра, та мац **Еуфемия** и оцец **Елемир** тераз маю штверо дзеци. Попри Ани Марії маю синох **Ивана** и **Андрия**, и дзивочку **Оленку**.

Лю. М.

И ПОНАД ВАТЕРЛУ ЛЄЦЕЛА ҐОВЛЯ

РАДОСЦ У ШИМКОВИХ

Лєм тидзень познєйше як ше Шимково у Саскатуну поновели, и фамилия наймладшого Шимка звекшана за єдного члена. Шимко **Владимир** и **Славка** у Ватерлуу дожили першу родительску радосц – 29 септембра ше им народзела дзивочка **Антония**. То наймладши член у фамилийох трох братох Шимкових у Канади, а седме унуче щешлївей баби **Марії Шимко** котра з радосцу була на помоци у фамилиї наймладшого сина знагоди тей щешлївей події.

НА КРЕСЦИНОХ У ШИМКОВИХ

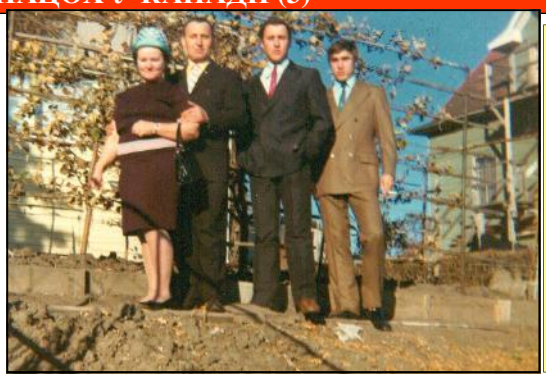
Кажда красна хвиля звичайно вихаснована за стретнуце векшини Руснацох у провинциї Саскачеван. Так було и внєдзелю 11 новембра, кед у церкви “Св. Юря” у Саскатунє покресцена Ана Мария Шимко, од мацери Еуфемиї и оца Елемира. Кумово були Мелания и Кирил Мудрого, а покресцанє окончел парох Владимир Мудри. Присутни були коло 40 особи.

По кресцинох на госцини ше пошпивало, а сход вихасновани и за пораду о предстоящей програми за Крачун и Нови рок.

ЕДМОНТОН

ОДИСЕЯ ФАМИЛИЇ КИРИЛА ПАПУҐИ

Пише: Амалия Дудаш

Папугова фамилия по даскелїх рокох живота у Едмонтону

Врацаме ше на кридлох памяткох на май мешац 1967 року. Бачи **Дюра Папуґа**, котри уж теди мал скоро 40 роки пребуваня у Алберти и у сиверних преділох Канади, даскельо мешаци пред тим послал ґарантне писмо и други документи за уселєнє до Дюрдьова, свойому синови **Кирилови**. На основи тих документох право уселєня до Канади здобува цала фамилия – **Кирил Папуґа**, його супруга **Ганя** и двоме синове, **Яким** (теди 15 роки) и **Силви** (12 роки). Рушели з Беоґраду на авиону, та прейґ Амстердаму предлужели по Торонто. У Торонту шедли на ґайзибан и после тродньового путованя сцигли до Едмонтону.

Оцец Дюра Папуґа помага синови Кирилови подобнє як цо пред 8 роками, 1959 року, помагал на каждим крочаю своєй дзивки Цилики, кед сцигла до Едмонтну. Обезпечел бачи Дюра хижу за сінову фамилию, помогол им найсц перши роботи. Бачи Кирил бул на вецей роботох, вецей раз одходзел и на сивер, там вше було роботи. Андя Ганя нашла роботу як шивачка, у компаниї котра шила облєчиво и уніформи за больнїци (спавачки, мантили и друге). З початку, концом 60тих, мала $1 на годзину, а з часом ше и наднїца подзвиговала. Ту робела 22 роки и остатнїх рокох мала $6 на годзи-ну. Там у вельким чишлє робели Полякинґ и Українки, та андї Ганї нє завадзало же нє зна анґлийски, та анї нє ходзела до школи учиц язик. Живот бул свойофайтови учитель и вона научела тото цо єй найпотребнєйше прегвариц и порадзиц ше.

Ганя Папуґа

Бачи Кирил и андя Ганя ше найвецей старали о оцови Дюрови, хтори дожил 90 роки старосци.

Хлапцом Якимови и Силвийови було найлєгчейше прилагодзиц ше ґу новим условийом живота. Младосц шицко победзує. У школи швидко научели анґлийски и предлужели образованє по тутейшей системи, уключуєци ше так до канадского дружтва. Обидвоме закончели за електричарох. Нєшка маю добри роботи, пожененєли ше, маю красни фамилийни доми и обидвоме маю по тройо дзеци. Яким уж и млади дїдо.

Док андї Ганї жили родичи штирираз нащивела Дюрдьов. Трираз вєдно зоз супругом Кирилом а раз сама. А бачи Кирил, кед нащивел Дюрдьов, вше зашол и до нас, гуторел же люби тоту часц валала дзе ми бивали. Твердзел же док пойдзе до пензиї та ше враци до Дюрдьова жиц. Вше му хибел сушед котри би з другого боку улїчки скричал “**Добре рано, Кирил!**”. Любел шицко свойо, руске, новинки “Руске слово” им вше приходзели тадзи, а приходза и нєшка.

Алє, нє врацел ше бачи Кирил до старого краю. Свидомосц о тим же му шицки наймилши, дзеци и унучата, ту у Едмонтону, и же би у старим краю бул медзи своїма людзми, алє без наймилших своїх, опредзелєла його старосц у тим напряме же остал меди своїма.

Бачи Кирил з роками мал вше векши бриґи зоз власним здравйом и 1996 року, у септембре, пошол занавше од своїх наймилших, у 73 року живота.

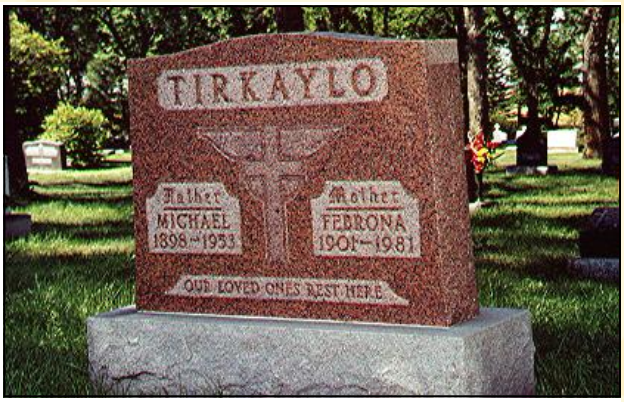
Андя Ганя тераз у пензиї, здравє ю досц добре служи. Ма красну заградку з квецом, прекрасни мушкатли, ґиорґини… а у другей часци ма надосц желєняви та шицко тото з вельким задоволйством допатра и обрабя.

Андя Ганя ридко сама, єй хижа нєдалєко од универзитету та унуки Моника, Мирко скоро вше у нєй, дому иду за викенд. Любя буц у баби, вилагодзи им а вона праве прето и щешлїва. Моника закончела студиї алє на прагу студийох уж Весна, а дораста и Борис. Так андя Ганя ище велї роки будзе мац дружтво своїх унукох у котрих ужива, з котрима препровадза велї радосни хвильки.

САСКАЧЕВАН **Пише: о. Яким Рац**

ШЛЇДОМ ПЕРШИХ РУСНАЦОХ У ПРОВИНЦИЇ САСКАЧЕВАН

МИХАЙЛО И ФЕБРОНА ТИРКАЙЛО

Глєдаюци хто би могли буц перши нашо Руснаци населєни до канадскей провинциї Саскатчеван, здогаднул сом ше дакедишнього мойого парохияна **Джима (Якима) Тиркайло**. Часто зме ше видзели, а тиж сом служел панахиди на гробе його родичох. Вон и його родичи, **Михайло** и **Феброна**, найвироятнєйше були перши нашо Руснаци у Саскачевану.

Михайло Тиркайла ше народзел у Петровцох у Сриме 1898. року. Оженєл ше зоз Феброну Бучкову зоз Миклошевцох. У тим руским валалє остали жиц, бо там Феброна мала брата Михала и шестру Анґелу, одату до Маґочових.

Михайло и Феброна мали двох синох, **Василя и Якима. Василь** закончел добри школи и плановал пойсц робиц до Нємецкей як инжинєр, алє ше задавел у бари при Томковцох. Похована є у Миклошевцох.

До Канади перше Михал пришол сам, а вец за нїм зоз сином 1936. року пришла и його супруга Феброна. Купели салаш и жем на 3 милї заходно од Кемсеку, провинция Саскатчеван. То було мале место, а до Йорктону, найблїзшого варошу єст коло 100, або до Риджайни, 300 километри.

Робели як фармере. Часи були чежки, и живот був чежки. Мушели викерчовац лєс же би мали цо вецей жеми за обрабянє. Вец Михайло 1953. року страдал у нєщесцу. Грабал шено и спаднул опрез грабльох. Так го конї цагали по полю. Феброну, саму на салашу, побили и окрадли Индиянци. Умарла 1981. року.

Син Яким ше оженєл зоз Евґению (по походзеню Українку). Жили у Йорктону од 1967 року дзе Яким робел у фирми за хованє. Умар 1998. року и поховани є на теметове «Памяткови парк». Евґения ше преселєла до Риджайни.

Яким и Евґения виховали трох синох. Єден зоз синох погинул у транспортним нєщесцу 1975. року. Други двоме и тераз живи. **Денис** жиє у Риджайни, а **Вили** у Калґарию, Алберта.

Того року ше наполнєло **65 роки** як постої фамилия Тиркайло у Саскачеванє. Наздаваме ше же о перших Тиркайлових ище вецей дознаме од їх потомкох ту у Канади и од їх родзини у Сриме. З почитованьом и подзековносцу жадаме им вичну памят.

ЛИТЕРАТУРНИ ПРИЛОГ

Любомир Медєши

ДЗЕЦИ БАЧКО-СРИМСКЕЙ МАЦЕРИ

Одняла судьба дзеци,
дзеци нашей бачко-сримскей
мацери.
Одняла и порозтресала
по гербавим швеце,
по нєбосклонє.

Одняла судьба млади семена
цо ше у Краю множиц
чесци нєдожили,
та з витром щесца
корень свой
до плоднєйшого грунту
би задзац.

“Идзце, чада мойо,”
одняла зоз себе мац Руснака
кед до новей мацери дзеци
випратала.

“Идзце гет,
до жеми нєзнаней,
до жеми далєкей,
до Канади,
там дзе тисячи роки
Сивер понука свойо плєца
же их знова обнєє
благороднос слунка, плодносц
жеми,
и нови чловечи род.”

Так мац Руснацом наказала:
“Идзце дзеци
и будзце тот нови род,
руски род на жеми Канадскей,
жеми обецаней,
новому чловеку пришаганей.”

Матка руска нє плакала:
“Идзце, идзце, нє чекайце.
Будзце нам тот нови род,
наша нова родзина.
Ша так зробел стари Руснак
по бачкосримскей ровнїни,
черяк руски,
витаргнути зоз Карпатскей гори.”

ПРИПОВЕДКИ З ПУТОВАНЯ: ТРИ СТРЕТНУЦА (1)

ЗА БАЧИКОМ ЯНЧИЙОМ ШИРОКА ДРАЖКА ОСТАЛА

Пише: Любомир МЕДЄШИ

Ище теди кед як седемрочна пришла до Канади, нашей дзивочки Маї приобецал сом же док вирошнє та ю одведзем повандровац по Европи. Бо, я роками, у наших югославянских златних рокох, путовал по тей розкошней матки европскей цивилизациї, з єдного историйного жридла до другого, з єдней природней красоти до другей. Вельо сом видзел и научел. Чкода би було нє вихасновац тоти памятки. Любел бим голєм часц здобутого знаня пренєсц на младосц, а шеснацрочна дзивка то озда прави час за нови, тирваци спознаня.

Рушели зме штред лєта того, 2001. року. Зоз шерца Канади, зоз прериї, о два годзини зоз авионом були зме у брамушнїку америцкого штреднього заходу, у Минеаполису, шедзиску превелькей авионскей компаниї “North West”. Авиони нєпреривно злєтую єден за другим. Одходза тиж так, озда каждей минути. До Амстердаму ше оталь лєци коло дзевец годзини. Ми маме ище два годзини лєциц до Штутґарту у Нємецкей. Отамаль будземе путовац лєм зоз автом, автобусом и на гайзибану, так як векшина Европейцох путує. Американци (ураховююци и Канадяньох) путую преважно на авионох, або зоз автами. У Европи, кед нєт голєм менше месточко на пейц километри далєкосци, вец цошка нє ушоре, а на америцким континенту мож путовац пейц годзини зоз автом та нє висц зоз варошу, або гонїц по дзивини и пар годзини нє видзиц цалком нїкого.

На путованьох єст вше даяки окремни дожица и з нїх настаню приповедки. Дзепоєдни стретнуца зоз нашима людзми, Руснацами, то нашо приповедки.

ПЕРША ПРИПОВЕДКА: НЄВИЧЕРПНА ГУМАНОСЦ

Штутґарт у Нємецкей познам уж вецей роки. Одкеди ше до околїска того швапского места населєл моєй мацери брат, бачи Яким, там дзешка штредком 70тих рокох, заходзел сом тамаль барз часто. Вше ше ми пачели нємецки пошорени хижи и красни драги, та аж и тоти цо водза лєм до поля. И з тей нагоди наша драга була перше до родзини, а вец уж кадзи будзе.

Кажде стретнуце зоз бачиком Якимом нове дожице, алє и нове

***НЄВИЧЕРПНОСЦ У ДОБРОТИ:** Бачи Яким Канюх Янчийов зоз своїм унуком Александром и автором того напису у Баден Бадену, Нємецка*

одкрице. Нормалне, познам го як родзину, алє вше вецей и так як го нашо людзе познаю, як бачика **Якима Канюха Янчийового**.

До Нємецкей пошол прето же у Керестуре як ковач могол мало заробиц. Чи то нє судьба Руснака же кед нєма досц хлєба на стол положиц, вец руша на драгу, до швета, до нового, та гоч кельо нєпознатого и нєбезпечного? Чи ше нє прето нашо стари населєли до Бачки, до Сриму? И нє побановали. Ша зоз дробней шашки виросли до пишного соловея.

Почал робиц у млєкари дзе и нєшка велї Керестурци основна роботна моц, ценєна и почитована. Дзекуюци тей млєкари, дзепоєдни керестурски фамилиї маю добру нємецку пензию. Вец ше му видзело же ше як ковач по фаху ма лапац до желєза, а нє до масла и сира. Нашо людзе вшадзи у швеце, у цудзини, перше робя там дзе ше им уйдзе, а кед ше уж раз докажу у роботи, окреме у своїм фаху, найчастейше ровного им нєт. Тото, мац шансу указац ше у своїм фаху, то тото у цудзини найчежше. Лєм менше число наших людзох роби у своїм фаху.

Бачи Яким нашол роботу у фабрики вельких машинох за правенє драгох. Робел зоз желєзом, алє нє як ковач. Робел як заварйовач. У тей фабрики, нєдалєко од Штутґарту, у шерцу такволаней Старей Нємецекей, робел аж по саму пензию. И тераз жиє у тим месце, а шнїє о врацаню до родного Керестура. Нє єдини є цо свой швет видзи на улїцох родзеного места, медзи своїма и зоз своїма людзми. Кажди Руснак виселєнєц вецей жиє у памяткох зоз Краю, як тот цо му Край на каждим крочаю. И кажди Руснак, окреме у швеце, ма потребу дац часц од себе за тот Край и його людзох, за стари дом и його обичаї.

ДОБРЕ ЗОЗ ДОБРИМ ВРАЦ

Чежко би було повесц як

то пришло до того же бачи Яким щедро и часто помага, а помага часто и вельо: носи хуманитарну помоц (ша лєм до Керестура за остатнї пар роки зоз Нємецкей пренєсол на тисячи шкатулки зоз лїками); даскелї старши особи би остали без заслуженей нємецкей пензиї кед би ше вон за нїх нє остарал (а було и так же им анї нємецки адвокатове нє знали помогнуц); поприношел людзом инвалидски помагадла (та и таки цо вельо коштаю)... Можебуц вон почувствовал потребу помогнуц другим пре тото цо ше збуло по Другей шветовей войни кед робел у кулянскей ливници "Вулкан". Збуло ше так же ше котел зоз розпущеним металом одквачел и плюсло Якимови на хрибет. Праве теди преходзела єдна жена, Личанка, зоз на чудомчуда достатим слунєчнїковим олєйом. Гоч єй яки драгоцини був тот олєй, вона гнєтка на нього висипала шицки тоти пейц литри. Нє сановала, и так му вироятно виратовала живот. Теди тота Личанка була "у цудзини, у швеце", так як су тераз нашо розселєни Руснаци.

Можебуц ше у нїм розбовчало окремне сочувствиє ґу людзом у нєвелї кед як леґинь зоз баґером спаднул до керестурского беґелю. Хибу зробел єден од одвичательних роботнїкох, бо нєдомерковал и Якимови дал погришни знак кадзи гонїц. Гац ше одвалєла и баґер ше зошлїснул до глїбокей води. Чловек ше нашол у велькей розпуки, же нє лєм страци роботу, алє ище будзе осудзени и заварти. Яким ше нє сцел насладзовац на цудзей нєволї и пошведочел же то нє могло буц видно як гац подлята и ослабена, та же прето пришло до нєщесца у хторим лєм тельо же и живот нє страцел. Потим було ище велї таки хвильки кед ше му робело о живоце пре нєдзбалосц других, а вон нїгда нїкого прето нє винова-цел: отровел ше док заварйовал циви зоз хторих хтошка забул випущиц амонияк; прицискал го нєздобачки одквачени огромни фалат желєза док му ше цива у шруби на тезґи зацинала до лївей покрутки; остал замлєти на под слунком розпеченим бетону док заварйовал желєзни часци на машини, а други роботнїки шедзели у хладку; спаднул просто на главу зоз влажного крова з каменїском у рукох, а нє було такой такей потреби робиц и по диждю як цо то ґазда вимагал...

Питам ше му же прецо купел столок у церкви, так у шали, же чи нє прето же нам прадїдови братняк був владика, а вон гвари: **"Нє нательо ми треба мац столок у церкви, як цо сцем помогнуц нашей Церкви. Дал сом и на дзвон, и на турню, и знова дам. Я у Червеним крижу добродзечнє робим зоз людзми вшелїякей вири, алє знам хтора то моя вира и моя Церква, и до хторого народу припадам. Нє жаль ми дац, бо то на общи хасен."** Тераз сом прешвечени же то и од нього сцигли марки кед нашо людзе материялно помагали сноване и роботу Рускей матки. Теди зме були полни енерґиї, добрих намирох, планох, идеалох, и без материялней потримовки би зме озда нїч нє посцигли. Кед нєт помоци од народу, вец гоч яка орґанизация то надармо.

Припомина ми же нєдалєко од Бакнанґу, места дзе бива уж скоро 30 роки, єст єдна цеглярня у хторей роками и роками записовани мена шицких роботнїкох. Хтошка му гварел же там єст и руски презвиска, бо тоти Руснаци/Русини цо пред сто роками одходзели на роботу до Америки, найчастейше путовали до Гамбурґу на сиверу Нємецкей, або до Марселю у Француской, та там шедали на прейґокеански ладї. През длугу драгу мушели даяк вижиц, та так робели и у тей цегляри. Требало би препатриц тоти списки, бо хто зна чи там нє було и з наших Руснацох, скорей як ту пришли андя Веберова (по дзивоцки Бруґошова), Янчийово, Грубеньово, Рамачово.

КОГО ШВАБ ПРИЛАПИ…

Бачи Яким у Краю по-дзвигнул три хижи, красни, цеглово, алє зоз супругу Амалию нє розкошую, гоч би могли. Могол би, наприклад, купиц нови, но-вучки "Мерцедес", алє вон волї тот старши, хтори сам пооправя. Велї нашо виселєнци спочатку ве-льо троша. Так троша же им придзе поверх глави, а кед им длуства досцигню попод шию, таргаю себе власи. Барз прицагую-ци тот швет Заходу, трошеня и розкошу, алє у нїм знаю добре, правилно жиц лєм тоти хтори ту були и одховани. Новоприселєнци би през ноц мац шицко тото, цо домашнїм ше требало змогнуц нє лєм през єдну, алє през даскельо ґенерациї. Вец настава криза у чловеку, бо жиц лєм так з дня на дзень то єдно, а осиґурац себе каждодньови живот на вецей роки, то друге. Бачи Яким ше нєдал подняц под прицискам потрошац-кого справованя и тим младшим приселєнцом припомина, же вше треба менєй потрошиц, як цо чежки пенєж у кишенки. И вон учел од других, а понайвецей од тутейших Швабох цо дакеди, ище як дзеци, по конєц Другей шветовей войни, жили по Филїпове, Вепровачу, Торжи, Сримскей Митровици... Велїх их позна и

Мая и Любомир Медєши на аеродроме

вони го тримаю за свойого, а зна ше – кого Шваб прилапи и почитує, тот справди по дачим почитованє и заслужел! Так дакеди було у Бачки, же Шваби другим жем нє предавали. Тарговали лєм медзи собу, покля Руснаци од нїх нє научели так добре парастку роботу, же их Нємци почали тримац по роботи як себе ровних. Аж теди Руснацом (и лєм Руснацом), почали предавац жем хтору їх дїдове зоз приселєньом достали. Приповеда ше же да войни нє було, околни хотари коло руских валалох векшином би були у вредних руских рукох.

Вше сом любел бачиково Якимово длугоки писма, полни зоз описом живота наших людзох после каждого врацаня зоз Керестура. Вше ми пише яки там цени продуктом, хтори поля обробени, а хтори стоя позарастани, кельо ярки вичисцени, кельо нови древка засадзени... Вон нє писатель, гоч добре, сликовито пише. Чита тельо кельо сцигнє, алє купує шицки руски виданя. Трима ше того же кед ми нє будземе куповац свойо руски кнїжки, хто же будзе? Гвари же його андя Амала вельо чита. И очиглядне же так, бо кед достала роботу у истей фабрики дзе и бачи Яким, о крадки час була премесцена до одзелєня за плани и копиранє. Одвичателни обачели же вона зна думац зоз свою главу, же є систематична, же швидко похопи цо ше од нєй вимага и услужна є. Достала лєпшу роботу як дзепоєдни Нємкинї. Ище и нєшка, гоч є у пензиї, ю волаю до помоци кед треба помагац, або найсц компликовани плани за рижнородни машини. Тоти єй схопносци то резултат домашнього вихованя (наприклад, вельки хуманиста, добротвор и аґилни медзи Руснацами, длугорочни парох у Петровцох, священїк Бурян був єй мацери брат), образованя (у основней школи у своєй ґенерациї була найлєпша школярка), алє и самообразованя. Андя Амала чита и тото цо єй дойдзе под руку, алє и по власним виборе. Дзепоєдни цо думаю же су “начитани” зачудовали би ше кед би ше зоз андю Амалу влапели до дискусиї з рижних обласцох нашей рускей, алє и общей шветовей литератури. А нєт вельо таких наших людзох, окреме у цудзини, цо ше порядньє лапаю до кнїжки. Пенєж ту важнєйши од кнїжки.

Здогадам ше барз добре бачикового 40-того родзеного дня. Поволал у Керестуре шицку свою родзину на госцину, бо 40 роки то половка живота. Часто нашол нагоду позберац своїх найблїзших на громаду. Мнє, вельо младшому од нього, теди випатрало же справди вон то уж старши чловек. Нєшка бим иншак повед, алє теди сом му за памятку, дакус пре шалу, купел карсцель на гомбанє (и сам тераз мам карсцель на гомбанє). Чловечи вик то ище вше велька загадка. Мали зме донєдавна бачика у Америки, у держави Айова, Данила Грубеньового, цо пожил 104 роки. Чи то вельо або нє, алє бачикови Якимови би пожадац ище вецей, три раз по 40 роки живота. За бачиком у Америки остала лєм наша памятка, бо його американски потомки нєдзбаю о своїм руским кореню, а бачи Яким лєпшу, ширшу дражку за собу уґажел – по добродїйству є познати, а витирвалосци у тим подобного му будзе чежко найсц.

НА СВАДЗБИ У МОНТРЕАЛУ

МАРИНА + ФРЕДЕРИК ЛЕФЕВР

Перша свадзба у Колбасових, перша велька радосц за мацер Меланку и оца Владимира Колбасових з Киченеру, як и за младших членох фамилиї Катарину, Александра и Кристину, збула ше на початку авґуста. Як ше то гвари, родичи Колбасово випровадзели з власного обисца першородзену дзивку свою Марину, и благословели ю и єй супруга Фредерика Лефевра на початку їх заєднїцкей супружескей драги. Свадзебне вешелє було, тиж, нагода же би ше вецей як 30 Руснаци, члени нашей рускей заєднїци у Онтарию, того лєта тиж вешелєли.

Най здогаднєме: по приходзе до Канади у першей половки 90-тих Марина Колбас уписала студиї музики (клавир) На Вилфрид Лори Универзитету у Ватерлуу и дипломовала 1996 року. Був то лєм початок за талантовану Марину о даскельо мешаци ше преселєла до Монтреалу дзе уписала маґистерски студиї на Универзитету Мек Ґил. На початку юния мешаца 1998 року Марина зоз брилянтним дипломским концертом коруновала и тоту часц своїх студийох. На студийох у Монтреалу Марина упознала **Фредерика Лефевра** и, пошвидко, приятельство двоїх младих людзох переросло до любови. Родичом Меланки и Владимирови Колбасовим и Бернис и Жерменови Лефевр остало лєм благословиц жаданє младей пари и поволац та погосциц свадзебних госцох на винчанє и вешелє у Монтреалу.

Дня 4 авґуста госци ше сходзели зоз шицких

бокох. На винчаню младей пари у Saint Jean Baptiste Church було торжествено а окремне дожице за присутних було кед млада оперска уметнїца, колеґиня млодятох, зашпивала "Ave Maria". Були то хвильки кед скоро шицким пристуним блїсли слизи у очох.

Свадзебни госци после винчаня у центру Монтреала пошли до Лавалу дзе, у будинку Montde la Salle, було шицко пририхтане за свадзебне вешелє. Сам будинок Montde la Salle, зоз свою монументалносцу, будзел любопитлївосц каждого госца. Упечатки були ище красши кед ше вошло нука до будинку шицки облаки и дзвери були украшени зоз витражами на хторих рижни мотиви зоз Библиї, а сама сала у котрей була свадзба, була преполна образох котри виробени як фрески на мурох.

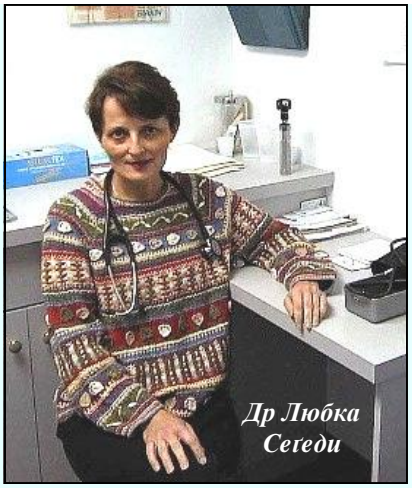
Коктел и слана закуска тирвали цали час док ше госци схадзали до будинку. Час пред вечеру принєсол и єдно културне дожице место агресивней музики єдна бруґа и єдна гармоника указали цо можу зоз себе видац кед их до рук вежню правдиви уметнїки. Одгукли звуки, розкошни и нїжни, познатих французких шансонох з репертоара Азнавура, Бекоа, Брела, алє и познатих русийских романсох (од "Калїнки" та по "Тройку") а шицко коруновало виртуозне виводзенє "Бою зоз шаблями" од Хачатурияна. Задовольство було слухац двох музичарох котри ше надбавйовали и на вецей заводи подзвигли на ноги цалу салу котра их наградзовала з моцнима аплаузами.

На початку официйней часци, по тутейших обичайох, на главни уход до сали уходзели найблїзши особи млодей и млодия, родичи, браца и шестри шицки поздравени зоз моцним аплаузом. Остатнї вошли млода Марина и млоди Фредерик, дочекани зоз музику, длуготирвацим аплаузом и блїсканьом фотоапаратох. Ушлїдзели пар кратши бешеди у складзе зоз церемониялом а потим добре позната приповедка: полни танєри рижних єдлох и шалатох зоз познатей и смачней французкей кухнї, та колачи, торти, овоц, та потим добри вина, рижни пива и други ошвижуюци напої у розограней сали дзе ище и о годзинудва после пол ноци одгуковала моцна музика за танєц.

Ютредзень, млада малженска пара Лефевровых одпутовала до Паризу на медови мешац.

ЛЮБКА СЕҐЕДИ, M. D. C.C.F.P, ПОЧАЛА ПРИВАТНУ ПРАКСУ

МАМЕ СВОЙОГО ФАМИЛИЙНОГО ДОХТОРА

Др Любка Сеґеди

Велї спомедзи нас, кед себе винчую у даяких нагодох та найчастейше починаю винчованку зоз “Вельо здравя, злоги и любови …” або даяк подобнє, з тим же тото о здравю скоро вше на першим месце. Голєм ми, цо уж уходзиме до “узретих рокох живота” знаме же здравє, спрам шицкого, найважнєйше, кед чловек здрави вец себе направи и пенєжу, купи и хижу та и два, може вельо робиц, уходзиц до бизнису, правиц и велькы и длугорочни плани. Кед здравє нє найлєпше, кед приду даяки проблеми, вец приду и страхи, нєсиґурносц, обаваня… и теди би чловеку помоц, такой, а и кед пойдзе ґу дохторови, вец би му сцел цо лєпше пояшнїц же цо го болї, яки знаки хороти, алє и да похопи и запамета шицко цо го дохтор порадзи або му накаже. А така порада найлєпша на своїм мацеринским язику, розуми ше. Члени нашей, рускей (и нє лєм рускей) заєднїци, у септембре достали красну нагоду бешедовац зоз **СВОЇМ** дохтором по руски – **Любка Сеґеди, M.D.**, почала у Киченеру приватну праксу.

Здогадуєце ше же зме у пар нагодох и у Гласнїку наявйовали же “наша Любка” удатно звладує препреченя на драги нострификациї лїкарскей дипломи и же “будземе мац свою дохторку”. И прешла Голгофта, прешли роки новей борби, мукох, нєспаня, ученя… Дзешка стредком новембра зме ше нашли зоз Любку и єй супругом Яником у новей амбуланти и през розгварку пробовали вецей дознац

о поступку нострификациї як и о перших упечаткох у приватней пракси. Насампредз, замодлєл сом Любку же би дацо поведла о початкох своєй карієри лїкара.

По дипломованю на беоґрадским Универзитету 1974 року (мало хто зна же Любка була єден з найлєпших студентох ґенерациї) перша ми робота була у Сримских Карловцох. Там сом з фамилию була 4 роки, а потим зме прешли до Нового Саду дзе сом робела у амбуланти у ул. Васе Стаїча и потим у Доме здравя на Лиману IV. У Новим Садзе сом закончела и специялизацию за общу медицину и, по приход до Канади, назберало ше 15 роки стажу, надосц искуства.

- Пришла ши ту и одпочала єдну нєзвичайну борбу потвердзиц тото цо ши уж здобула у медицини. Знам же то нє лєгка борба, длугока драга до циля – котри це то мотиви руководзели же би ши витримала?

Вше сом ше трудзела знац добре медицину, укладала сом до того и кед сом сцигла ту, до Канади, роздумовала сом о тим же кед дзвигнєм руки од шицкого, же вельо того забудзем, же шицок труд препаднє, же шицко траци смисла и, друге, я би вец була у Канади буквално нєквалификована особа. А нє був час же би ше починало дацо цалком друге робиц. Шицко би препадло и я би нє мала анї свою особну еґзистенцию яктак осиґурану.

- Фамилия це у тей борби потримовала.

Абсолутно. Да ме нє потримовали у каждей хвильки мой супруг и дзивчата, нє знам чи бим витримала. Вельораз сом нашла, шедаюци за стол, поруки – дзеци ми написали же яки су поносни на мнє и же я то приведзем до конца, посцигнєм циль… А було хвильки кед сом єдноставно думала же готове, же то уж превельо за мнє и
же сом далєй нє годна…

- Хтори то були "круги пекла" на драги до побиднїцкого венца?

Перше, такой сом почала учиц анґлийски язик. И рано и пополадню сом ходзела на ESL бо я анґлийски нє знала, нїґда сом у школи нє учела тот язик. После тих курсох анґлийского я закончела и 11 и 12 класу стред-нєй школи, насампредз же бим цо баржей научела язик и збогацела терминолоґию, окреме фахову.

Понеже сом положела перши испит у процесу нострификациї, то ми вец був порив да крачам далєй. То писмени испит на котрим од 200-300 кандидатох преходза 70-80, а на практичним испиту з пациєнтами спомедзи тих 70-80 преходзели 24 особи котри вец ступали до процесу нострификациї.

- Финални испити, коруна шицкого, то були…

…то був єден испит у октобре прешлого року и єден у маю того року. Був то мой остатнї испит (указала на муре диплому о положеним испиту). У Лондону сом препровадзела 2 и пол рока на тим больнїцким тренинґу. Велї ноци сом нє спала, дежурства були и по 30 годзини... (здихла себе, думки очиглядно нє були лєгки). То муша прейсц шицки дохторе и канадски и з иножемства. Мнє, практично, признали 45 роки медицини на беоґрадским Универзитету алє ми нє признали стаж, праксу у больнїци. То длуги тренинґ алє барз добри, достава ше чувство за медицину, як поступац зоз пациєнтами, як ришовац проблеми, а по методолоґиї и способох яки ту, у Сиверней Америки, узвичаєни.

- Од септембра робиш як фемили дохтор ту у Киченеру. Нолє, дакус побліжей упознай будуцих пациєнтох дзе то односно яки твойо упечатки о тих пар мешацох роботи?

Амбуланту наисце лєгко найсц, находзи ше на Кинґу, прейґ Ґранд Ривер Госпиталу. Число будинку амбуланти 944, паркинґ за пациєнтох за будинком. Телефон амбуланти (519) 5851981 кед дахто сце заказац препатрунок. Стреднє, канадски дохторе маю коло 1500 пациєнтох. Я мам коло 2000 и уж скоро мешац як нє примам нових. Задовольна сом гоч то шицко досц напорне на початку. Робим од пол дзевятей рано та до пол седмей вечар. Стреду ходзим, пополадню, до Киченер Даунтаун комюнити Гелт центру, препатрам пациєнтох котри нє знаю анґлийски а знаю сербски, горватски и подобни язики.

- Кед сцигню нови уселєнци, Руснаци або Словаци, чи их примеш?

Га вшелїяк бо за людзох вельке олєгчанє кед маю од початку свойого дохтора. Я и тераз примам тих цо маю ткв язичну бариєру.

- Онтарио и Канада вообще маю барз вельки дефицит дохторох. З другого боку, єст пар тисячи дохторох з иножемства котри робя на инших роботох бо нє можу войсц до процесу нострификациї, здобуц тутейшу квалификацию.

Квота од 24 котри здобуваю право на нострификацию преширена на коло 80. То добри поцаг власцох. А думам же и тренинґ добри бо би без нього

було досц ризичне робиц за каждого дохтора з иножемства у тим ту швеце. Я задовольна и зоз тим же сом рок робела на пракси у Тавистоку, мой суперментор був др Хук, а вон був у тим периодзе и директор Онтарийского коледжу фемили дохторох и то його заслуга же число страних дохторох преширене. Верим же и його искуства зомну, як зоз странским дохтором, допринєсли же би ше за тото виборел.

- Традиция дохторох у фамилиї будзе, випатра, предлужена?

(Нашмеяла ше)– Оля уж закончела студиї у Лондону, була студент на Феншоу коледжу, и уж роби. Мая тераз почала, у Торонту, студирац медицину. Пред тим ишла на Универзитет у Вотерлуу, ту закончела общи напрям, применєне здравство, и дефинитивно ше опредзелєла за медицину. **Г. Колєсар**

25-РОЧНЇЦА КОМПАНИЇ “РАПИД ҐИР”

“РУСКА ФАБРИКА” У КИЧЕНЕРУ

Велї знаю, и ту з рамикох нашей рускей заєднїци, алє и ширше, же єст ту у Киченеру єдна фабрика котрей власнїк Руснак, пан **Юлиян Сабадош**, и же у нєй робя дацо вецей як 70 особи. И то такповесц шицко. Того року тота компания означує 25рочнїцу роботи и то красна нагода же бизме о нєй поведли дацо вецей. Замодлєли зме пана Сабадоша же би нам, през здогадованє на стредок 70тих, виприповедал менєй познати деталї народзованя “рускей фабрики”.

Там, концом 1976 року, єден мой приятель, иншак Румун з Банату, и я почали зме озбильнєйше роздумовац о утемелєню компаниї. Нашли зме простор за початок, купели зме струг и положели го до єдней пиньвици и на нїм зме робели ноцами. Було то у чаше кед у Монтреалу була Олимпияда. Други патрели цек змаганьох або и одходзели на Олимпияду, а ми робели на стругу, ноцами. През дзень сом и далєй робел у єдней фирми, за плацу. Нєодлуга зме купели и другу машину.Теди зме вирабяли углавним зубчанїки бо зме мали поручене ту, з Мелбурну, такой за Лондоном, од єдного фармера першу значнєйшу суму зубчанїкох. Був то добри чловек, його син ше познєйше оженєл зоз дзивку бачика Папандриша. Були зме щешлїви и охрабрени з тоту поруджбину од 4000 фалати и видзело нам ше же зме уж лємцо нє богати.

Року 1978 зме, и урядово, охабели шицки други роботи и почали зме робиц по цали дзень у своєй компаниї. Почали зме робиц за єдну фабрику у Елмайри цо правела машини за фарми, машини цо зберaю шено и подобни. Прето зме ше преселєли до нового простору, нєдалєко од локациї дзе Мартин месар. То була поруджбина на 60.000 до рока цо нам пополнєло шицки капацитети. Нєодлуга зме глєдали нови простор и нашли зме триаз векши як цо зме мали и думали зме же за 5 роки нє будземе глєдац нови преширеня. Алє, уж о 8 мешаци зме додали ище єден бей и мали зме 6.000 кв. фити.

У периодзе 1979/1980 року мой компаньон мал дилему, гуторел же вон нє може вецей бо ше роби вельо а шицко тото нє приноши пенєж, же його жена нє жада же би вон тельо робел и гварел ми же вон видзе. Тото ше одцагло дас три мешаци – видзе, нє видзе, видзе… Конєчно, вон одлучел и мали зме ше догвариц кельо го мам сплациц. То було 13 фебруара, паметам, пошедали зме порадзиц ше, а моя Ана теди телефоновала коло 8 вечар и гварела ми: Гибай, мушим пойсц до больнїци! Вона теди чекала бебу, мал ше народзиц Штефан. Реку: Чекай ище дакус, бешедуємe! У таких бешедох сом анї нє думал цо ю чека. Дас о пол годзини, вона знова: Гибай дому, чекам…! А я: Чекай, дораз, ево идзем…

Прешли ище два годзини и конєчно зме ше порадзели. И рушел я дому, бо ме жена чека. Пойдзем я дому, патрим, жена уж пошла до больнїци, сушеда ю однєсла. Друге рано ше Штефан народзел. Од того дня компания була 100% наша и теди ше почало и лєпше напредовац бо ми заш лєм було лєгчейше приношиц одлуки.

РОБОТА БУЛА НАША!

Ище 1979 року Дженерал моторс зоз Лондону почал робиц воєни превозки и глєдали хто будзе правиц даєдни осовинки а то шицко було у метрик системи, у DIN стандарду, та компаниї котри таке робели нє були заинтересовани. Єден познанїк ме волал и питал ше ми чи я за таке заинтересовани, же най опатрим технїчни рисунки и най ше уключим до роботи. Видзел я же то DIN стандард та сом такой знал же то можем ришиц бо YU стандард то, уствари, DIN стандард. Телефоновал сом до Юґоалату,

розпитовал ше чи маю и цо маю. Вони ми гваря же маю шицко цо глєдам алє мушим исц прейґ Агровойводини, куповац прейґ нїх бо ми вони з Юґоалату нє можу предац. Волам я Аґровойводину, а вони ми гварели же най пошлєм поруджбину на телекс, же би то було урядово…Питам ше за цену, а вон нє зна, опатра, нє мож достац єдноставни одвит. И так я закончел з нїма. Телефоновал сом до Италиї и потвердзели ми же маю. Послал я поруджбину ютредзень по телексу, чекам 34 тижнї, нїч нє явяю. Волам их а вони гваря же кед поруджбина пришла та уж нє мали тей роби и треба ище 6 тижнї чекац за нову. Нїч и з нїх. То був пияток рано и я такой телефоновал до Нємецкей, до єдней фирми. Гваря же маю тото цо глєдам, кошта 500 марки… Добре, гварим я, положце ми на авион, пошлїце такой да мам за пондзелок. А вон гвари же нє можу. Га прецо нє можеце, питам ше я. – У нас велька нєпогода, школи заварти, автобуси нє вожа, авиони нє лєца… глашел одвит.

-Знаце цо, я будзем наютре там – гварим му я. А то був варощик при Гамбурґу.

-Нє годни сце присц – твердзи ми вон.

-Я годзен, я будзем наютре там!

И я вжал карту, одпутовал сом до Франкфурту, отамаль до Гамбурґу и шацуєм я, понеже сом уж добре упознал канадску жиму, патрим и нє видзим я же то дацо опасне. Вжал сом такси и гварим же дзе сцем дойсц а таксиста ми гвари же ме вон будзе вожиц за пенєжи алє же можебуц полиция нє допущи далєй.

-Идземе докля допуща!

И сцигли ми до тей фирми котра ма 4000 людзох. Собота, а ґазда пришол да видзи того дурака зоз Канади хтори пришол пре 500 марки роби. Я му пояшнєл же прецо праве тот алат требам, а вон ме вец одвед на полудзенок, якош ме полюбел, длуго зме после сотрудзовали…

Врацел сом ше и вовторок зме дали першу роботу до GM-у. Вони анї нє знали як препатриц точносц виробку лєм опробовали и утвердзели же фита добре и – робота була наша. Гоч ме тото коштало 2.000 долари пар днї пред тим, алє за тоти 20 роки нам принєсло голєм 15 милиони обтоку. А важне и тото, кед маш купца як цо то GM вец на це и други иншак патра, велї дзвери ци отворени.

ФАБРИКА ЗОЗ КРАСНУ ПЕРСПЕКТИВУ

-Кеди сце прешли до гали на терашнєй локациї и котри тераз основни асортиман продуктох?

-До тей гали зме ше преселєли у априлу 1990 року. Була закончена перша фаза, а тераз уж маме и другу часц, 40.000 кв. фити. Почали зме зоз “open gear” а вец зме рушели на векши зубчанїки. Бо, цо ше продукує векши зубчанїки, тим менша конкуренция. Мали зубчанїки мож направиц у каждей роботнї, а мож повесц же у Канади єст ище лєм єдна компания котра може направиц таки зубчанїки яки ми правиме. Тиж так, перше зме почали реновирац редуктори (gearboxes) а вец ше зявела анґлийска фирма “Рейнолдс” хтора прави редуктори. Понеже свой плант заварли, вони дали вонка правиц редуктори. Ми уж за нїх правели а вони кладли свойо мено. Попри нїх, ми вец и за свой рахунок правели редуктори, за скилифти, єст их у желєзарох, у руднїкох…За ЗАД робиме з коло 20% капацитетох, а маме купцох и у Австралиї, на Филипинох, у Синґапуру, Мексику… Иншак, у тей хвильки маме 7080 занятих а бруто обток компаниї у єдним року од 8 до 10 милиони долари.

-“Рапид гир” був вше, най так повеме, и ”руска фабрика”; остатнїх рокох у компаниї каждодньово робя по 7-8 Руснаци…

-Гваря, талиянска фирма ма вельо Италиянох… кажде бере своїх. Кед зме видзели же цо ше збувало у старим краю нє могол сом да нє дам папери хто лєм питал… Нє жадам я же бим вичерпал, наприклад, Керестур, то би була велька гришка, алє бим нє любел да нашо людзе иду гинуц за дацо цо нє їх. Кед дахто нє жада буц ту, нєт проблему, я нє обовязуєм нїкого нїч, мнє мило же шицки нашо напредую, кажде ма свою хижу, авто, кажде поштено роби, нє чека социялну помоц и подобне. Шицки нашо дзеци закончую школи, иду напредок. На початку треба людзом рокдва же би похопели же ше ту иншак роби, иншак ґаздує… Там чловек мал тельо пенєжи же могол купиц два пари “Рибок” патики дзецом и – купел. А ту, дзе ма вецей пенєжу, ту нє купи бо му то драге, гоч му таке купиц лєгчейше ту як там.

-У “Рапид гир”у ше досц того збува – и схадзки УО, и рочни схадзки Рускога Дружтва Сиверней Америки, Гласнїк ше ту умножує…

-Дзешка мушиме буц лоцирани. Кед бизме мали свой дом, то би було идеалне, алє то лєм шнїц можеме. Но, заш лєм, маме свой пикник, бал, стретаме ше у церкви. Барз важне буц вєдно.

-Рецесия обачлїва у цалей Сиверней Америки. Як ше вона обачує у вашей компаниї?

-Нормално же ю чувствуєме. Тото цо ми робиме други би фирми нє вжали алє кед приду таки часи та вежню бо, як гваря, дай цо даш бо ше муши прежиц. Кажди 67 роки приходзи рецесия и чловек муши буц порихтани. Я думам же то нє будзе барз длуго гоч ше таке нє може предвидзовац, поготов тераз после тих страшних подїйох у Ню Йорку и Вашинґтону. Понеже наша фабрика рижнородна, будзе требац продукти за други конари привреди.

-Чи маце визию як будзе випатац “Рапид

пир” о, наприклад, 10 роки?

-О 10 роки, кед будзем живи, любел бим да ше лєм прешейтам по компанії дакус поґаламим и пойдзем, а любел бим да дахто од моїх дзецох предлужи тото, думам же маю добри шанси да прешириа дїялносц, да орґанизую лєпше як цо то я зробел и думам же би то могла буц єдна з найлєпших фабрикох у Канади а и у Сиверней Америки. Кажда индустрия ма вельки машини, а за нїх потребни зубчанїки, вельки редуктори. Прешвечени сом же фирма ма красну перспективу.

Розгварку водзел: **Гавриїл Колєсар**

МЛАДЕЖСКИ АЛБУМ

НАШО ДИПЛОМЦИ

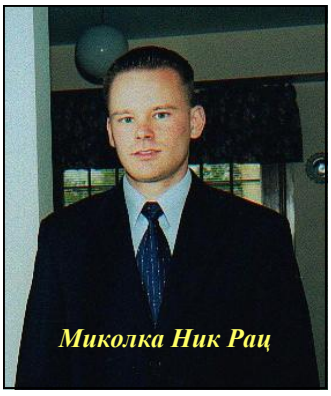
ЦИЛЬ МИ ОСТАЦ У “ТОЙОТИ”

Верце ми, нє паметам же би **Миколка Ник Рац** дакеди прешол коло мнє (дальши зме сушеди), же бизме ше стретли на плази, у варошу або на пикнику, а да ше ми нє явел. Кед го стретнєце вон ше обовязно благо ошмихнє, прегвари – з єдним словом, ма наисце єдно културне одношенє спрам познатих алє и нєпознатих. А знам го од давна (народз. 30 мая 1979 року), паметам го кед дринґал на Сурчинским аеродроме за маму 1982 року, кед одходзели до Канади, як дварочни хлапчик. И вше бул скромни. Озда пре тоту скромносц ридки знали и факт же ище у априлу того року дипломовал на Конестоґа коледжу у Киченеру. Прето, зоз задовольством кладземе його импресиї о финалним школованю за живот на боки того “Гласнїка”.

Розгварку зме почали у дньовей хижи у Рацових. Тутейшу стредню школу (FHCI), пояшнєл ми Ник, закончел у юнию 1998 року и такой ше опредзелєл за студиї за компютерского проґрамера аналитичара.

-Цо це опредзелєло же ши праве тот предмет вибрал за студиї?

-То интересантна обласц и за ученє и за роботу. Єст досц виглєдованя, спокуси, и ту сом видзел перспективу за мнє. Похопел сом же одприлики у тей обласци любим робиц и, можем повесц же и тераз, после дипломованя тримам же то бул добри вибор. За старт нє було чежко, бо сом ше з компютерами стретал од давна, у школи, и мал сом досц искуства у роботи на нїх.

Миколка Ник Рац

-Було чежко на студийох?

- Нє було нательо чежко, як цо було наисце вельо роботи, и то континуовано. Преподаваня були углавним пред поладньом, до 2 годзин, медзитим, мали зме барз вельо проєкти робиц, як домашнї задатки. Робело ше и у лабораторийох, алє дома найвецей. Можем повесц же ту було вельо вецей ученя як у штреднєй школи. Коледж дава солидне знанє.

Миколка и под час штреднєй школи алє и як студент на Канестоґа коледжу, ище и робел.

-Гей, робел сом у предавальнї “Athlete’s World” як тарґовец и так сом зарабял за свойо трошки. Було то достаточно же бим мал за виходи з пайташами, за филм и за бензин до авта.

Занїманє зоз спортом Никови було барз важне.

- Бавел сом кошарку и у стреднєй школи и на коледжу, перши рок. Бавели зме досц, и у Киченеру, та у Вотерлуу, Нияґара Фолс, Кембриджу, Ґвелфу, були зме у Синсинатию у Америки. Кошарку сом любел бавиц. Од скорей сом ше занїмал зоз атлетику. У штреднєй школи сом ше обеговал, кросконтри. Попри шицкого, пораднє сом одходзел дзвигац терху. Медзитим, тераз дацо з тих активносцох одпадло бо нєт кеди.

- И дипломовал ши у…

- …у априлу 2001 року. Нормално, дакус сом оддихнул, а вец сом почал глєдац роботу.

-Чул сом пошвидко же ши “упаднул” до добрей компаниї?!

- Га, нє подло. Удало ше ми войсц до “Тойоти“ у Кембриджу. Пачи ми ше, упечатки задоволюююци. Робиме у офису нас 243 особи. Одвитує ми и атмосфера и людзе. Циль ми же бим остал у тей компаниї а за то єст шанси. Нормално, у такей фабрики и перспективи досц солидни.

- Пар раз кед сом це волал пре розгварку, твойо ми гварели же ши нє дома, гваря, пошол з дзивку там и там..

Ник ше индискретно нашмеял.

- Рок и пол зме вєдно. Затераз ше забавяме, нє маме даяки озбильнєйши плани. Я чекам чи ме Тойота приме на стаємну роботу а вец – увидзиме. Плани мож вше пременїц.

Закончели зме. Я ще премесцел ґу Никовим родичом, Блаженки и Дюрови, на “по єдну” а Ник о 5 минути нєстал. Дзивка була нєсцерпена понеже наша розгварка кончена єдней соботи позно пополадню. А то час за виход младих, нє !?

Г.Колєсар

КЕД НЄ ВЕРИЦЕ – ПОСЛУХАЙЦЕ!

Нєшка, два системи доручованя авдио и видео змисту доминую на Интернету. То такволани "Real media"система розвита у фирми "Real Networks" хтора була и пионир у тей технологиї и "Windows Media" система розвита познєйше у фирми "Microsoft". Обидва системи робя на подобних принципох и понукаю три основни можлївосци:

1. Емитованє живей програми зоз студия дзе як жридло звуку лєбо слики може буц гоч хтори конвенционални гардвер (микрофон, радио, ЦД плеєр, маґнетофон, видео рекордер, ДВД плейер, видео камера)
2. Емитованє напредок знятей програми (подобне як репризa знїмку живей програми)
3. Випоручованє знятого материялу "on demand" по вибору, дзе список розположивого материялу стої хасновательови одредзени час на розполаганю (звичайно як линк вяза на веб боку хтори активує напредок зняту файлу).

Окрем уж спомнутого гардверу, за знїманє и успишне емитованє материялу, потребни и додаткови гардвер и софтвер хтори мож у основи звесц на:

- аудио и видео карточки хтори уж нормално приходза вєдно з компютером
- софтвер за знїманє аудио лєбо видео записох (наприклад "CoolEdit", "Acid" и др.)
- софтвер за едитованє знїмкох (резанє, монтиранє, комбинованє вецей знїмкох).

Звичайно тоти можлївосци маю софтери за знїманє

- софтвер за енкодованє, так волани "encoder" хтори зняти материял прерабя до компресованого формату як цо то наприклад мп3 и рм, хтори крадши и вигоднєйши за транспорт прейґ Интернету, як наприклад "RealProducer" и "Windows Media Encoder"
- сервер (софтвер) хтори "сервира" хасновательом зняти материял як наприклад "RealServer" лєбо "IIS Internet Information Server".

З другого боку, хаснователь треба же би мал на своїм компютеру инсталовани "RealPlayer", "Windows Media Player", "Winamp", "QuickTime" лєбо даяки други плеєр же би могол успишно слухац / патриц емисию. При тому ше муши опредзелїц за єден систем, бо терашнї два медзисобно нє компатибилни. Зоз "RealPlayer"-ом нє мож слухац "Windows Media" знїмки и процивно.

Цали процес досц комплексни, алє поровнуюци интернет радио зоз класичним радиом, розлики медзи нїма и предносци першого очиглядни:

- За интернет радио нє потребни таки драги гардвер як за класични
- Место гардверу, интернет радио хаснує преважно софтвер, а можлївосц инсталованя и хасновaня софтверох зоз рижнима функциями на єдним компютеру, поєдноставює роботу и знїжує цену емитованя
- Час потребни за пририхтованє материялу вельо крадши, а обробок и емитованє може окончовац и єдна особа
- Нє потребни койяки допущеня, лиценци, додзельованє фреквенцийох
- Чуйносц интернет радия нє огранїчена на одредзени простор
- Число потенциялних слухачох тиж нє огранїчене

Число интернет радио станїцох на швеце ше з часом звекшує и найвецей их єст у Сиверней Америки пре вигодносц же цени приключованя на Интернет нїзки у поровнаню зоз европскима и другима жемами. То значне, бо велї интернет радиостанїци источасно и вебсервери, та потребне же би були 24 годзини дньово активни то єст на вязи, цо у Европи драге бо ше ище вше плаци за импулси, односно за час.

Гибридни радио станїци, хторих за тераз єст релативно мало, друге интересантне зявенє. То звичайни, класични радио станїци зоз цалу нєобходну технїку и людзми хтори емитую порядну програму, а коло того су источасно приключени и на Интернет та им на таки способ повекшана присутносц програми аж и на местох дзе би ше то анї на єден други способ, уключуюци и сателити, нє могло витвориц. Мож обчековац же ше у блїзкей будучносци велї класични радио станїци годни слухац и на Интернету.

Други тренд у розвою интернет радия то поєдноставйованє технологийох и звекшованє квалитету. Уж єст розробени таки системи же хасновательови нє потребни нїяки плеєри инсталовани на його компютеру алє ше хасную софтверски компоненти хтори ше уж находза у каждим компютеру и компатибилни су зоз обидвома (Реал и Микрософт) системами дистрибуциї, цо упросцує цали процес. З другого боку, способи и технїки компресованя авдио и видео файлох ше тиж усовершую, та наприклад за єдну музичну файлу нє потребне коло 10 меґабайти, алє лєм 0,5 цо значи же така файла сцигнє ґу хасновательови за 20 раз крадши час, а швидкосц транспорту информацийох

прейґ Интернету найважнєйша за добри квалитет.

- **Дзе ми, Руснаци, у тим шицким?**

Нє уходзаци до цалосней анализи, мож дац общу оцену же зме нє на верху, алє анї нє на дну у хасноваю сучасних технологийох. Ґеографска нєровномирносц у доступносци нам таких технологийох завиши од економскей розвитосци штредку дзе жиємe. На сиверноамерицким котиненту єст найвецей Русинох предплатнїкох на Интернет, у Австралиї менєй, у Европи их найвецей у Заходней, док ше хасноване Интернету у жемох Стреднєй и Восточней Европи зводзи найвецей на хасноване єдней зоз його можлївосцох: епошти. То гутори же зме як народ дорослi и способни овладац и зоз найкомпликованшима технїками и же нам за розлику од велїх других, потребни лєм минимални условия.

У Канади роби Интернет Радио Руского Дружтва Сиверней Америки на аматерскей основи, цо значи же його програма нєма усталєни профил, гоч ше уж можу обачиц початни контури ушорйовацкей политики як цо то:

- общеруски приступ
- политична нєутралносц або аж и аполитичносц
- отвореносц у каждим поглядзе (културним, историйним, религийним итд.)
- унапредзованє медзисобного упознаваня и лєпшого розуменя медзи Русинами
- презентованє рускей култури.

Мож шлєбодно повесц же зме присутни и заступени на Интернету у каждим поглядзе и же у даєдних аспектох маме бо знаме и вецей як други вельо орґанизованши и компактнєйши народи, а у будучносци, док тоти технологиї буду баржей доступни векшому числу Русинох, будземе мац и вецей хасну од нїх.

Славомир ОЛЕЯР

ПЕТНАЦ ЧИСЛА ГЛАСНЇКА РДСА ЛЄБО ВЕЦЕЙ ЯК ПЕЙЦ РОКИ РОБОТИ, ЖИВОТА И АКТИВНОСЦИ РУСНАЦОХ У КАНАДИ И ЗАД

ВЕРИМ ЖЕ “ГЛАСНЇК” ПОСТАНЄ НОВИНКА ШИЦКИХ РУСНАЦОХ-ВИСЕЛЄНЦОХ

- **“Гласнїк РДСА“, редактор Г. Колєсар, то информатор-билтен, котри нас уж шести рок успишнє информує о живоце, роботи и активносцох Руснацох у Сиверней Америки. По тераз вишли 15 числа, виросла кнїжка зоз 160 боками — кнїжка-жвератко о живоце Руснацох у новим доме.**

Винчуєм Глашнїку тот значни ювилей з надїю же прерошнє до Руских новинох “Гласнїка“ Руснацох зоз шицких континентох!”

Руснаци у Канади з вельким закладаньом и потримовку пана Ю. Сабодоша, председателя Управного одбору РДСА, сина керестурского познатого месара, а и самого вецей рочного комерциялисти-тарґовецкого путнїка месовей индустриї, а по души металца и конєчно успишного бизнисмена и фабриканта специялних часцох за прейґокеански кораблї – пред вецей як 5 роками змогли ше орґанизовац до РДСА и нєодлуга обвисциц о себе, своїм живоце и активносцох цали руски швет дома (з тей нагоди у Канади и ЗАД) и других Руснацох у Австралиї, виселєних до жемох Европи и тих домашнїх у СР Югославиї и Р Горватскей. Глас о себе, перше дали з видаваньом першого числа Гласнїка РДСА авґуста мешаца 1996. року, вец веб сайта РДСА на интернету од октобра мешаца 1998. року и конєчно веб сайта Радио РДСА, (читальнї и ґалериї общей рускей култури) од децембра 2000. року, як Радио станїци виснїка о себе, о шицких нас, нашим живоце, усиловносцох, националним и културним розвитку и напредованю. Верим, же анї основоположнїки РДСА, анї редактор Гласнїка пан Г. Колєсар, та анї редакция (М. Будински, Вл. Надьмитьо, М. Колбас, Лю. Медєши и Вл. Рац) нє шнїли же їх Гласнїк за пейц роки постанє насущни хлєб Руснацом дома и у старим швеце, же зоз своїм ростом надрошнє каждодньову роботну информацию и вистки о себе. Правда, Гласнїк так лєм и почал як перша повратна информация Дружтва, як информатор своїм членом. Правда и то, же вон и нєшка у истей функциї, алє “руска гадвабна буба” ше з рока на рок преблєкала и вирастала до вше векшей, красшей, богатшей, цифроваршей… Гласнїк постал новинка, руске жвератко Руснацох у Сиверней Америки! **Од 10 числа, попри тим же рамики илустровани и у вецей фарбох, Гласнїк уж з документованшима написами, цалоснєйшима обробками темох, рижнороднєйши и богатши по змисту. Як дописователє ше з квалитетнєйшима прилогами зявюю М. Сеґеди, А. Дудаш, Ґ. Сабадош, Лю. Колєсар, М. Баран, М. Будински, Лю. Медєши, мр Сл. Олеяр, Г. Колєсар, квалитетни илустратор М. Колбас, а найзаступенши документацийни фотки Яника Сеґедия.**

Нєшка Гласнїк знова у новим преблєканю, дзень-два дриме, же би зоз новим полєтом после мамурних хвилькох преросnул уж терашнї 16-20 боки и постал богатши за ище два–три–штири боки з вистками, информациями, интервюами, есеями, репортажами и фотографиями о живоце Руснацох у Нємецкей, Швайцарскей, Францускей, Австралиї – Сиднею, Мелбурну, Бризбену, Аделаиди… Апелуєм на вше векше число його дописовательох и читательох! Апелуєм з цильом же би ше нє дошлєбодзело застановйованє росту и правенє ґалети – “заґалецованя”, бо єдней гадвабней буби за свой розвой од валїчка по ґалету потребно 42 днї, а єдному такому Гласнїку нєобходне роснуц и жиц ище голєм 50 роки… Же би був жвератко живота и руского росту и тим младим, цо за своїм столом найрозположенши шедзели и найрозтанцованши були на остатнїм жимски балу фебруара мешаца 2001. року… Же би зме, о даскельо роки у истим Гласнїку видзели и їх потомкох як скакаю у мехох, як цо скакали и вони сами на 12 боку 12 числа Гласнїка од юния мешаца 2000. року! Веб сайти РДСА – у редаґованю панох Г. Колєсара и мр Сл. Олєяра, най останю и надалєй средство информованя привилеґованих! Тих цо маю доступну технїку и средства же би ю отримовали и хасновали. Правда и то, же и тото єдного дня шицки будземе мац, алє писане слово, фотографиї и малюнки, шицко смачнє поскладане до єдней новинки, а нє одлуга до часописа – най би остали тото жвератко, до котрого зме годни вше теди закукнуц, кед ше здогаднєме паски у Киченеру, дзецох у Саскатуну котри ше уча по руски бешедовац и писац и Мирка Колєсарового зоз супругу Людмилу на фестивалу Черешньового квету у Япону, а и Мирка як школяра-селенита котри своєчасово слизи сцерал пре ядралку (єдрилицу) цо му до хмарох одлєтла и пошла свойом драгом до медзивселенского простору, аж по тамаль покля ю могла дзецинска фантазия одпровадзиц!

Щешлїво и на далєй! Щешлїво вше пооблєканши и прибранши!

Обрадовани и щешлївши будземе пре Вас и Ваших потомкох Руснаци у швеце.

Пре їх здобути дипломи, маґистерски титули, докторати!

Доказали сце же Руснацом найвекше оружиє робота и лєм робота! Дзекуюци тому оружию Руснаци приросли за Бачванску жем, вец Сримску, Шайкашску, та потим Славонску и после Европску, Австралиянску и на концу Канадску!!! Дзекуюци праве РОБОТИ, Ви и Вашо дзеци витворюю и потвердзую традицийни вредносци. Постарайце ше, же би и вони остали нє лєм дзеци своїх родичох, алє и дзеци свойого руского народа и славу предкох цо длужей паметали и преношели до будучносци!

Терашнї Гласнїк, прейґ своїх написох: звитох, информацийох, интервюох, портретох, репортажох и драгописох – нас до того прешвечує. Читаюци кажди напис у тим Гласнїку, чуствовал сом же то нашо новинки! Алє, завадзало ми, же су лєм нашо-американски. Обрадовала ме вистка же ше роздумує о їх новим росту зоз змистами о виселєнцох з Европи, Австралиї, Нового Зеланду… Кед будзе вецей “новинарох-дописовательох”, и кед їх будзе з рижних континентох и державох – будзе и вецей читательох з цалого руского швета!

Я верим же так будзе! Верим же Гласнїк постанє нови Руски новини – Руске слово “Гласнїк” Руснацох у швеце!

Жадам шицким Вам и нам Руснацом же би так и було! **На многая лїта!** М. Жирош

ПРЕГЛЯД И АНАЛИЗА 15 ЧИСЛОХ ГЛАСНЇКА РДСА (1996–2001)

Рок	Число	Час видаваня	Число			
			окох	написох	илустрацийох	фоткох
1996	1.	Август	6	14	-	1
1996	2.	Децембер	8	13	-	-
1997	3.	Май	8	14	2	4
1997	4.	Децембер	8	13	1	2
1998	5.	Април	8	12	-	-
1998	6.	Юний	8	15	6	2
1998	7.	Децембер	10	16	4	2
1999	8.	Марец	10	24	3	4
1999	9.	Юний	8	16	2	2
1999	10.	Децембер	12	21	4	14
2000	11.	Април	10	15	4	13
2000	12.	Юний	12	14	3	15
2000	13.	Децембер	14	18	4	19
2001	14.	Април	20	24	4	26
2001	15.	Юний	16	18	4	25
В є д н о: 158 боки 247 написи 41 илустр. 129 фотки						

ПИСМО З МИНХЕНУ

KIRBAJ U NJEMECKEJ

Пише: Михайло БАРАН

"Njet valala bez kirbaju ! Mozu se menjac ljudze, sistemi, politiki,vladi i vladare, alje ostava sveto htore sicki pocituju i slavja. Kazdi ho valal oznacuje na svoj sposob.Oznaku mu davaju valalcanje - jaki voni, taki im i kirbaj budze.

Kirbaj to sveto sickoho. Veselja, prijateljstva i cloveceskej dobroti. Za toto sveto okreme se pririhtuje. Teljo toho se musi zmescic ljem do jednoho dnja clovekovoho zivota. U njim se treba trafic sicko na najkrassi sposob.

Preto se kirbaj ceka, slavi i vse pameta" (V.Zidaric)

Zoz takima prekrasnima slovami na povolanki, Upravni Odbor Druztva Rusnacoh Njemeckej povolal hoscoh oznova se zisc 20. oktobra u Minhenu na Kirbaj Rusnacoh Njemeckej, a htori oznacujeme u znaku "Pokrov Precistej Djivi Mariji". Jak ze nje pojsc na Kirbaj, ked Kirbaj to coska okremne, coska co podrozumjuje okremne pririhtovanje, odhod, docekovanje i stretnuce rodzinoh, poznatih i prijateljoh. Za Kirbaj se veljo skorej pririhtuje i za Kirbaj se popribera do novih smatoh. To hoscina. Ponapeka se pokeraji, bohati poludzenok, vihod do valalu gu cerkvi, a skorej toho do Sluzbi.

Za dzeci tiz tak okremna radosc, bo budze i medovnjika i okrucadla, a nina ljebo andja sturi dinarcok do ruki, ta hajd' bez zas gu baviskom i cukrikom.

Na Kirbaju u Njemeckej nje bulo medovnjiki i okrucadla kolo cerkvi, alje zato Kirbaj bul porihtani jak se to tomu i sveci. Upravni odbor pririhtal cepli i sciri docek sickih hoscoh zoz calej Njemeckej, a bulo takih co prisli az i zoz Francuskej. Uz po stajmnim sore, a htori se ukazal za teraz jak najprikladnjejsi, hosci se na kirbaj pocali shodzic uz od 14 h. Pokeraji buli povikladani na stoloh, ze bi atmosfera bula co avtenticnjejsa, a na uhodze, na stolje, vistava audio kasetoh novovidanih zridlovih ruskih pisnjoh zoz Djurdjova "Naj se nje zabudze"i zoz Horvatsekej "Ja rusnak bul i budzem", a htori hosci mohli kupic za simbolicnu cenu od 10 DM.

Stretnuc se zoz poznatima, rodzinu i prijatelljami vse spricinjuje jakes vozbudzenje, a toto tu malo jakus okremnu "farbu"- bo to na kirbaju. Tak ze predvidzeni cas od 14 h do 16 h i 30 min, dok se nje poslo do cerkvi, naisce jagod da furknul. Sluzba Boza pocala na zakazani cas, a sluzeli ju panocove : Jakov Novak i Joakim Dudas. Ulohu dzijakoh prevzali i barz uspisnje ju vodzeli Silvester Kuhar i Vladislav Olejar. Na ostatku posle krasnih pozdravnih slovoh panoca Jakova Novaka i vincovankoh za daljsi i uspisni stretnuca, sicki u cerkvi zaspivali "Mnohaja ljit" predvodzeni zoz krasnima hlasami dzijakoh. Uz jak to obicaj za veljki sveta, ta tak i na kirbaju, velji se posli pricascac, a skorej vihodu podzeljeni i obrasciki na pamjatku. Oprez cerkvi, uz zas po obicaju, sicki prisutni se vjedno vislikovali za pamjatku, a potim se preslo oznova do sali dze hudaci zoz Petrovcoh buli dobre rozpolozeni i nastimovani.

Medzi 80-100, keljo bulo prisutnih, nje bulo strimovanja ze ci bi zaspivac ci zatancovac. Hudaci zoz svoju poznatu prisnoscu i stimungom nje ohabjali njikoho rovnodusnim, a jak to uz vse na nasih stretnucoh, Jelka Hrubenjova tota co se vse persa lapala do tancu i gu hudacom zaspivac.

Cas po veceru kolo 20 h preljetnul u takim veselju, a skorej veceri predsidatlj Mihajlo stefanko, po persiraz u tej ulohi, zadzekoval sickim ze prisli i pozadal prijemni i veseli vecar. Takoj potim, ze bi vecera jak se tomu i sveci, bula blahoslovena, panocove Jakov Novak,

Joakim Dudas i Joakim Dzudzar, provadzeni zoz sickima prisutnima, odmodljeli Ocenas. "švedski stol" vse zahvalni u takih nahodoh, zadovoljel i najvibernjejsi smaki, a... do sora se mohlo na vecej zavodi stavac… Tanjec, spivanka, tanjec i... hudaci jak ked bi nje znali ze to i pavza postoji. Alje zas ljem se dali tancosom dakus oddihnuc i takoj toto vishasnovali cleni literaturnoho kruzoku, htori uz u obacljivo zveksanim cislje, po svojim vibore, precitali pisnji ruskih, njemeckih i juhoslavjanskih pisateljoh. Persa se predstavela Monika Vislavski zoz pisnju "Besedo moja "od Mihajla Kovaca, potim Boris Dudas na njemeckim predstavel Heinricha Heine zoz par pisnjami. Tanja Ribovic precitala par pisnji od Desanki Maksimovic, a Miroslav Tirkajla zas vihasnoval nahodu predstavic njemeckih pisateljoh. Na ostatku Mihajlo Stefanko spomnul znacenje, shopnosc i nadarenosc pisateljoh i jih na svoj poetski sposob "patrenja napredok "i to takoj potverdzel citajuci pisnji Mikoli Kocisa i Hermanna Hesse.

A ked hudaci poznjejse zas dali nahodu hoscom dakus popic i zajesc vseljijaki prismacki, predsidatelj vihasnoval za tot cas podzeljic pripoznanja dzepojednim htori, jak nahlasel, predstavjaju jadro, i nositeljoh roboti Druztva Rusnacoh Njemeckej. Vladislav Olejar dzekujuci na urucenim pripoznanju, sciro i na svoj sposob se zadzekoval:

-...toto pripoznanje nje ma dajaku materijalnu vrednosc, alje duhovnu barz veljku. I ze bi taki pripoznanja i velji druhi od vas ubuduce podobivali, za mnje bi to bula isce veksa nahrada i radosc...a i dok se budzeme tak vjedno trimac, budzeme u mohucnosci vecej taki pripoznanja dodzeljovac…

Silvester Kuhar tiz tak dzekujuci na pripoznanju za svoju robotu na objedinjovanju, oformovanju i poterasnjim vodzenju Druztva Rusnacoh Njemeckej nahlasel :

-... scesljivi som ze toto co zme zapocalji, tak krasnje napreduje, toto co zme se tak staralji ci se nje zahasnje, vono vidzice napreduje, rosnje, rozkvita !!! I jak i sami vidzice, toto co treba tomu druztvu, to ljem ljubov, ljubic svojih, rado ih mac, prisc svoj gu svojomu !!!...

Zabavna casc vecara bula vipoljnjena zoz prijemnima tockami, jak co to nastup dzepojednih od prisutnih, na bini, spivajuci u druztve hudacoh. Tu zas po obicaju prednjacel Slavko Olejarov i trimal se mikrofona, spivajuci tak uspisno, jak da je uz dluhorocni clen hudacoh zoz Petrovcoh. Veljku ljubov i shopnosc gu muziki ukazal i panocec Joakim Dudas, ta i von zaspival daskeljo pisnji zoz hudacmi na bini.

Na radosc sickih nas, vse se oznova zjavjuju novi cleni i nascivitelje na Kirbaju. Na tot zavod to buli pan Prof. Dr.Gerhard Reichart, zoz svoju supruhu Nataliju,rodzenu Kopcanski rodom zoz Petrovcoh. Na pitanje upucene panovi Reichardovi, ze jak se cuvstvuje tu medzi nami, perse co zamerkoval, to ze zme tu sicki jak jedna famelija, kompaktni, opusceni, radosni i rozveseljeni. Po persiraz na Kirbaju bul i pan Uwe Haertel zoz svoju supruhu Xeniju, tiz narodzenu Kopcanski rodom zoz Petrovcoh. Ozda anji jeden tanjec nje presol, a da Haertelovo veselo nje zatancovali. Prof. Boris Dudas tiz tak prisol persiraz az zoz Berlinu.

Po napredok zdumanih i najavenih obecunkoh, najmladsi hosci podobivali pridatni darunki z boku podpredsidateljki druztva Mariji Schroeter, z nazdavanjom se nam i narok zas pridu. A hoscom htori presli najdluksu drahu ze bi prisli na Kirbaj, napakovana "Zajda "ze bi se im naslo pri ruk na daljekej drahi po dom.

Rozveseljeni pertrovski hudaci zoz svojim originalnim repertoarom ruskih pisnjoh "nje dopusceli "ze bi dakomu prislo na rozum pojsc vcas domu. I az posle 4 h rano, Aleksandar domar u ukrajinskim centre u Minhenu, pocal sklanjac stoli za ostatnjima hoscami.

Tohorocni Kirbaj Rusnacoh u Njemeckej ostanje sickim u krasnim pametanju, a novovibranomu Upravnomu odboru isce i jak potverdzenje i zadovoljstvo ze dobre startovali u svojej ulohi i predluzeli isto taku dobre vodzenu robotu poterasnjoho Upravnoho odboru.

Akcija dobrodzecnej materijalnej pomoci Druztvu Rusnacoh Njemeckej, tiz tak uspisno zaprovadzena. Pod nazvu "Zdruzeni pcoli med pravja" Upravni Odbor serdecnje zadzekoval virnim "pcolkom":

* Budinski Jovgen i Natalija
* Dzudzar Joakim
* Hardi Mihajlo
* Kolosnjaj Nikola i Marija
* Matthisen Svitlana
* Miklos Julian
* Milosevic Milenko i Magdalena
*Novak Jakov i Djurdjica
* Novta Ksenija
* Olear Natalija i Bernd Sander
* Olear Vladislav
*Ribovic Joakim i Melanija
* Ribovic Tanja
* Ruskovski Mihajlo
* Reichart Gerhart i Natalija
* Schroeter Erwin i Marija
* Stefanko Mihajlo
* Stefanko Sergej
* Vislavski Janko i Eufemija
* Wagner Gustav i Natalija
* Wegele Nikolaus

Информатор пририхтал:
Гавриїл Колєсар
****
Веб сайт РДСА
http://rdsa.tripod.com/

Редакция информатора:

Михайло БУДИНСКИ (МБ)
Мелания КОЛБАС (МК)
Гавриїл КОЛЄСАР (К)
Любомир МЕДЄШИ (ЛМ)
Владимир РАЦ (В)

Тел. : (519)
XXXXXXXX

РЕЦЕПТИ ЗА ПАНЇ КУХАРКИ

РИБА У ДУНЦУ

Кед же сце мали щесца у риболову або кед любице рибу, можеце ю порихтац и на тот способ:

Очисценим рибом одрежеце главу, пирка и хвост. Чисту часц порежеце на 2 цм по ширини, посолїце по смаку и охабице най стої два годзини. Пририхтайце дунци котри маю метални верх и полнїце их з тоту рибу. На два пальци од верху охабце празне, ту налєйце олєю най би було на 1 цм понад риби. Добре закруцце верщки на дунци.

Дунци поскладац до тепщи, до хторей налєєце дакус води, положице до рерни на 120 ступнї Целзиюса, и най так сциха вре 7-8 годзини.Охладзени дунци тримац на цмим и жимним месце.

Смачного!

** А смачне є наисце, рецепт опробовани и у краю а и ту у Канади.*

Амалия Дудаш

ИСТОРИЙНА ПОДЇЯ: У Українскей католїцкей церкви у Канади єст вецей священїкох по походзеню зоз бувшей Югославиї. Вони ше сходза з часу на час, або по священїцких роботох, або нащивя єден другого як добри приятелє, алє пре вельку роздалєносц на канадскей жеми, лєм раз ше случело же ше шицки нашли на истим месце. Було то 2. септембра 1996. року у Калґарию, у провинциї Алберта, на означованю 25-рочнїци священства о. Антона Тарасенка. Теди, 1996 року, на служби у Канади було седем священїкох югославянского походзеня. Службовали у штирох заходних канадских провинцийох: Алберти, Британш Колумбиї, Манитоби и Саскачевану. Так, зоз сходу у Калґарию остала фотография за памятку и за историю, а на тей фотографиї (з лїва на право) о. **Дюра Малїк**, Коцурец, о. **Янко Колошняї**, Керестурец, о. **Владимир Мудри**, Коцурец, о. **Антон Тарасенко**, Хрватинєц, тераз уж покойни о. **Любомир Рамач**, Керестурец, о. **Михайло Планчак**, Прняворец и о. **Яким Рац**, Керестурец.

- Ти випейґлани, зачесани, прибрани а я, видзиш, на пикники любим исц розтерховани и боси!

U V A H A:

Hlasnjik vecej nje vihodzi, znači adresi, emaili, telefoni najvirojatnjejše nje funkcionalni. Ljem teksti, napisi, vistki mozu poslužic jak hradza i žridlo eventulanih podatkoh o osoboh viseljencoh i podjijoh medzi viseljencami u Kanadi i Ameriki

Дародавци на летнїм пикнику – фамилиї Колєсар, Сабадош, Шимко и Дарина Колєсар (у стредку)

Др Любка Сегеди пред амбулянту

Учашнїки у Служби Божей отриманей под час пикника у парку при Саскатуну вифотографовали ше за памятку

У церкви “Св. Юря” у Саскатунє 11 новембра 2001 покресцена Ана Мария Шимко, од мацери Еуфемиї и оца Елемира. Кумово були Мелания и Кирил Мудрого, а покресцанє окончел парох Владимир Мудри. Присутни були коло 40 особи.

“Роботни хвильки” зоз Єшеньского пикнику у Вудстоку (Онтарио)

Свадзба у Колбасових у Монтреалє. Млода Марина з родичами нащивела и столи дзе були госци – Руснаци з Онтария

